

INSTRUKCJA OBSŁUGI dot. pracy w magazynie

Procedury eksploatacyjne załadunku i wyładunku towaru w magazynach przy wykorzystaniu transportu samochodowego.

1. Przed wjazdem do magazynu kierowca zatrzymuje się przed bramą wjazdową, przekazuje obsłudze magazynu dokumenty potrzebne do załadunku (zgodnie z instrukcją wydawania towaru z magazynów) i zostaje pouczony przez obsługę magazynu o obowiązujących procedurach bezpiecznego wjazdu, wyjazdu oraz przemieszczania się wewnątrz magazynu.
2. Pouczenie, o którym mowa w pkt. 1 dotyczy również kierowców dostarczających towar do magazynu.
3. Przejazd przez bramę magazynu następuje po zezwoleniu obsługi, która ma obowiązek upewnienia się, że nie istnieją żadne zagrożenia (wystające elementy, przeszkoda na trasie itp.). Przejazd jest monitorowany przez pracownika magazynu, który musi utrzymać kontakt wzrokowy z kierowcą.
4. Po ustawieniu się samochodu na miejscu załadunku kierowca opuszcza kabinę a obsługa magazynu przekazuje głosem i gestem operatorowi ładowarki, że może rozpocząć załadunek. Kierowca nadzoruje właściwe rozłożenie towaru w skrzyni ładunkowej pozostając w kontakcie wzrokowym z operatorem ładowarki.
5. W przypadku rozładunku obsługa magazynu pozostając w kontakcie wzrokowym z kierowcą nadzorując bezpieczne wysypanie towaru. Po wyładunku kierowca jest zobowiązany opuścić skrzynię ładunkową a pracownik magazynu to skontrolować.
6. Wyjazd z magazynu następuje po wyrażeniu na to zgody przez obsługę magazynu zachowując procedurę jak w pkt. 3.
7. Podczas załadunku / wyładunku samochodów w magazynie mogą przebywać tylko i wyłącznie osoby biorące bezpośredni udział w procesie technologicznym.

UWAGA

1. W magazynie może jednocześnie znajdować się tylko jeden samochód.
2. W przypadku powstania chwilowego zwiększonego zapylenia mogącego mieć wpływ na bezpieczeństwo pracy, obsługa podejmuje decyzję o wstrzymaniu na czas niezbędny manipulacji towarem.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 7 marca 2013 r.

Poz. 1314

ZARZĄDZENIE NR 5 DYREKTORA URZĘDU MORSKIEGO W GDYNI

z dnia 20 lutego 2013 r.

Przepisy portowe

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 21 marca 1991r. obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41 i Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 203, poz.1683, z 2006 r. Nr 220, poz.1600, Nr 249, poz.1834, z 2007 r. Nr 21, poz.125, z 2008 r. Nr 171, poz.1055, z 2009 r. Nr 98, poz.817, Nr 92, poz.753, z 2011 r. Nr 32, poz.159, Nr 106, poz. 622, Nr 134, poz.778, Nr 228, poz.1368, z 2012 r. poz. 961 i poz. 1068) oraz art. 84 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz.U. Nr 228, poz. 1368, z 2012 r. poz. 1068) zarządza się, co następuje:

CZĘŚĆ I. PRZEPISY OGÓLNE Rozdział I. Przepisy wstępne

§ 1. Przepisy zarządzenia, zwane dalej przepisami portowymi regulują sprawy w zakresie bezpieczeństwa ruchu statków, utrzymania porządku na obszarze morskich portów, oraz korzystania z usług portowych mających znaczenie dla bezpieczeństwa morskiego, będących w zakresie właściwości terytorialnej Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni.

§ 2. 1. Przepisy portowe stosuje się odpowiednio również na obszarze morskich przystani, kotwicowisk położonych poza obszarem portów oraz torów wodnych łączących te kotwicowiska z wodami portowymi.

2. Granice morskich portów, przystani i ich red określać odrębne przepisy.

§ 3. Sprawy sanitarne, celne, ochrony przeciwpożarowej, radiokomunikacyjne oraz bezpieczeństwa i higieny pracy w portach morskich regulują odrębne przepisy.

§ 4. 1. W zakresie zapobiegania zderzeniom mają zastosowanie przepisy m.p.z.z.m., chyba że przepisy niniejszego zarządzenia stanowią inaczej.

2. W zakresie bezpieczeństwa ruchu zbiornikowców oraz terminali przeładunkowych ropy naftowej i jej pochodnych, gazów płynnych luzem a także wszelkich substancji chemicznych stwarzających zagrożenie dla życia i środowiska, mają zastosowanie przepisy odrębne oraz wymagania określone w instrukcjach bezpiecznej obsługi i instrukcjach technologicznych.

§ 5. Przepisy portowe stosuje się do statków, wodnosamolotów oraz użytkowników i osób fizycznych znajdujących się na obszarach, o których mowa w § 1 i § 2 ust. 1.

§ 6. W rozumieniu niniejszego zarządzenia poniższe określenia oznaczają:

- 1) "m.p.z.z.m." - przepisy konwencji w sprawie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu z 1972 r. (Dz.U. z 1977 r. Nr 15, poz. 61, 62 i z 1984 r. Nr 23, poz. 106);

- 2) "Konwencja MARPOL 73/78" - przepisy międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki, sporządzonej w Londynie 2 listopada 1973 r. wraz z załącznikami I, II, III, IV i V oraz Protokół z 1978 r. dotyczący tej konwencji wraz z załącznikiem I sporządzonym w Londynie 17 lutego 1978 r. (Dz.U. z 1987 r. Nr 17 poz. 101, 102);
- 3) "Konwencja SOLAS 74" - przepisy międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz.U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318-321 oraz 1986 r. Nr 35 poz. 177);
- 4) "IMDG Code" – międzynarodowy morski kodeks towarów niebezpiecznych, wydany przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO) w Londynie;
- 5) "IMSBC Code" – międzynarodowy morski kodeks stałych ładunków masowych, wydany przez Międzynarodową Organizację Morską (IMO) w Londynie;
- 6) "IGC Code" - międzynarodowy kodeks gazowców;
- 7) "IBC Code" - międzynarodowy kodeks chemikaliowców;
- 8) "obszar portu morskiego" - obszar lądowy wraz z wewnętrznym obszarem wodnym, zwany dalej portem oraz zewnętrznym obszarem wodnym, zwany dalej redą;
- 9) "kotwiczowisko" - obszar wodny wyznaczony jako miejsce oczekiwania statku na wejście do portu;
- 10) "tor wodny" - część drogi wodnej o określonej głębokości, odpowiednio oznakowanej i opublikowanej w wydawnictwach nawigacyjnych;
- 11) "armator" – pojęcie zgodne z definicją Prawidła 1.2 Rozdziału IX konwencji SOLAS;
- 12) "urządzenia portowe" - wszelkie lądowe i wodne urządzenia służące do cumowania i postoju statków, przeładunku, przemieszczania i składowania oraz inne obiekty i urządzenia niezbędne w eksploatacji portu lub dla użytku ogólnego;
- 13) "użytkownicy" - osoby fizyczne, prawne lub jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej, władające nieruchomościami jak właściciel, współwłaściciel, użytkownik wieczysty lub posiadające nieruchomości w zarządzie trwałym, użytkowaniu albo władające nieruchomością na podstawie innego tytułu prawnego;
- 14) "towary i substancje niebezpieczne":
 - towary niebezpieczne w postaci stałych ładunków masowych, określonych w części A -1 rozdziału VII konwencji SOLAS i IMSBC Code,
 - niebezpieczne substancje ciekłe określone w Rozdziale 17 Kodeksu IBC,
 - gazy ciekłe określone w Rozdziale 19 Kodeksu IGC,
 - towary, co do przewozu, których określono odpowiednie warunki zgodnie z paragrafem 1.1.3 Kodeksu IBC lub paragrafem 1.1.6 Kodeksu IGC;
- 15) "łatwopalne substancje niebezpieczne" - substancje niebezpieczne, których temperatura zapłonu wynosi 60°C i poniżej według próby w tyglu zamkniętym;
- 16) "substancje zanieczyszczające":
 - oleje określone w Załączniku I do Konwencji MARPOL,
 - szkodliwe substancje płynne określone w Załączniku II do Konwencji MARPOL,
 - substancje szkodliwe określone w Załączniku III do Konwencji MARPOL;
- 17) system kontrolno-informacyjny dla Portów Polskich (Polish Harbours Information and Control System) zwany dalej systemem PHICS - elektroniczny system zbierania i gromadzenia informacji o statkach przewożących pasażerów lub ładunki niebezpieczne;
- 18) informacja dotycząca identyfikacji statku – podstawowe informacje o statku, takie jak nazwa (o ile statek posiada), sygnał rozpoznawczy oraz nr IMO statku lub Morski Radiowy Numer Identyfikacyjny MMSI;

- 19) statek służby państwowej specjalnego przeznaczenia – to statek używany wyłącznie do inspekcji i pomiarów hydrograficznych, ratowania życia na morzu, zwalczania rozlewów olejowych i substancji szkodliwych lub zanieczyszczających środowisko morskie, obsługi oznakowania nawigacyjnego, wykonywania ustawowych zadań służby celnej, zabezpieczenia przeciwpożarowego i zwalczania pożarów, łamania lodów;
- 20) „formularz zgłoszenia wstępnego” informacja o ochronie statku – formularz stanowiący załącznik do Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie wzoru formularza zgłoszenia wstępnego (Dz. U. Nr 34, poz.268);
- 21) formularze sprawozdawcze – formularze stanowiące załącznik do Rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 22 czerwca 2012 r. w sprawie formularza ewidencyjnego oraz formularzy sprawozdawczych dla statków morskich, (Dz. U. z 2012 r. poz.761);

§ 7. 1. Korzystanie z morskich portów dozwolone jest w granicach i na zasadach ustalonych w niniejszym zarządzeniu, zwanym dalej "przepisami portowymi" oraz w przepisach odrębnych.

2. Korzystanie z urządzeń portowych dozwolone jest po uzyskaniu zezwolenia użytkownika tych urządzeń, o ile przepisy portowe nie stanowią inaczej.

§ 8. 1. Nadzór i kontrolę nad przestrzeganiem przepisów portowych sprawuje Kapitan Portu.

2. Ilekroć w przepisach portowych jest mowa o Kapitanie Portu lub kapitanacie portu należy przez to odpowiednio rozumieć również bosmana portu lub bosmanat portu.

3. Nadzór i kontrolę nad przestrzeganiem przepisów portowych, z upoważnienia Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni w zakresie ochrony środowiska i utrzymania czystości na obszarach portowych sprawuje także Główny Inspektor Ochrony Środowiska Urzędu Morskiego w Gdyni.

4. Kapitan Portu jako Oficer Ochrony Portu, utrzymuje kontakt z oficerem ochrony obiektu portowego (PFSO), oficerem ochrony armatora (CSO) i oficerem ochrony statku (SSO) oraz wymienia informacje w zakresie ochrony portu.

§ 9. 1. Kapitan Portu ma prawo ograniczyć albo zamknąć ruch na obszarze portu lub jego części, jeżeli wymagają tego warunki bezpieczeństwa lub ochrony środowiska.

2. O ograniczeniu albo zamknięciu ruchu Kapitan Portu zawiadamia:

- 1) jeżeli dotyczy to ruchu statków - przez podanie komunikatu na kanale roboczym UKF kapitanatu portu;
- 2) jeżeli dotyczy to ruchu na nabrzeżach, pomostach i przystaniach - przez zawiadomienie użytkowników urządzeń portowych lub przystani.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2, na użytkownikach urządzeń portowych ciąży obowiązek wykonania i rozmieszczenia odpowiednich tablic informacyjnych i znaków ostrzegawczych.

4. Użytkownik mający zamiar ograniczyć lub zamknąć ruch na obszarze portu powinien uzyskać zgodę Kapitana Portu.

§ 10. 1. Wszystkie osoby korzystające z portów i ich urządzeń obowiązane są do zachowania porządku, przedsięwzięcia środków ostrożności dla zachowania bezpieczeństwa w porcie i uniknięcia szkód w urządzeniach portowych, szkód wzajemnych oraz szkód w środowisku naturalnym.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, obowiązane są niezwłocznie zawiadomić kapitanat portu o spostrzeżonych awariach statków i urządzeń portowych, wadliwie działających urządzeniach nawigacyjnych, znakach bądź ich przemieszczeniu oraz o zanieczyszczeniu środowiska. Obowiązane są ponadto udzielać informacji i pomocy funkcjonariuszom kapitanatu portu przy wykonywaniu ich zadań służbowych.

3. Osoby przebywające z innych powodów na obszarze portu obowiązane są do zachowania porządku i ostrożności.

§ 11. 1. Na wezwanie funkcjonariusza kapitanatu portu, kapitan (kierownik) statku, względnie jego zastępca, obowiązany jest przedstawić do wglądu dokumenty statku i załogi.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do osób odpowiedzialnych za eksploatację urządzeń portowych w zakresie okazywania wymaganych dokumentów stwierdzających uprawnienia do obsługi, względnie sprawność techniczną urządzeń.

§ 12. 1. Funkcjonariusze kapitanatu portu mają w czasie pełnienia służby prawo wstępu na statki oraz na place, do magazynów i innych obiektów portowych celem przeprowadzenia kontroli przestrzegania przepisów portowych.

2. Na wezwanie funkcjonariusza kapitanatu portu, każdy statek obowiązany jest zatrzymać się, dobić do wskazanego miejsca i przerwać podróż.

§ 13. 1. Funkcjonariusze kapitanatu portu mają prawo wydawania poleceń mających na celu zapobieganie zagrożeniom życia i zdrowia ludzkiego, środowiska naturalnego, niebezpieczeństwom zagrażającym statkom, urządzeniom portowym i ładunkom oraz zwracania się, w razie potrzeby do właściwych organów o pomoc.

2. Osoby przebywające na terenie portu obowiązane są stosować się do poleceń, o których mowa w ust. 1.

3. Polecenia funkcjonariuszy kapitanatu portu wydane w zakresie bezpieczeństwa, porządku portowego i ochrony środowiska są natychmiast wykonalne, chyba że termin ich realizacji został wyraźnie określony.

§ 14. 1. Za przestrzeganie przepisów portowych odpowiedzialny jest użytkownik obszaru portu morskiego.

2. Za przestrzeganie przepisów portowych przez załogę statku odpowiedzialny jest kapitan (kierownik) statku.

Rozdział II.

Światła, znaki dzienne, sygnały dźwiękowe i zasady ruchu statków

§ 15. O ile niniejsze przepisy nie stanowią inaczej, światła, znaki i sygnały powinny być zgodne z przepisami m.p.z.z.m. i międzynarodowego kodu sygnałowego.

§ 16. Jednostki pływające Marynarki Wojennej, Straży Granicznej, Urzędu Morskiego, Policji i Urzędu Celnego, gdy pełnią służbę, mogą w celu zwrócenia na siebie uwagi oprócz świateł i znaków przewidzianych w m.p.z.z.m. pokazywać:

- 1) światło błyskowe niebieskie, widoczne dookoła widnokręgu;
- 2) dodatkowo w dzień flagę służbową według ustalonego wzoru, w miejscu skąd będzie najlepiej widoczna.

§ 17. Statki przewożące towary niebezpieczne klasy I według IMDG Code albo łatwopalne substancje niebezpieczne luzem, lub nieodgazowane po ich przewozie powinny oprócz świateł i znaków, przewidzianych w m.p.z.z.m. pokazywać w miejscu, skąd będą najlepiej widoczne:

- 1) światło czerwone, widoczne dookoła widnokręgu;
- 2) dodatkowo w dzień flagę "B" według międzynarodowego kodu sygnałowego.

§ 18. Prom portowy o napędzie mechanicznym w drodze powinien pokazywać w dzień kulę żółtą, w miejscu, skąd będzie najlepiej widoczna, a w nocy oprócz świateł przepisanych w m.p.z.z.m. światło żółte błyskowe nad przednim światłem masztowym o charakterystyce 15 do 60 błysków na minutę.

§ 19. 1. Każdy statek zacumowany w porcie powinien od zachodu do wschodu słońca jak również od wschodu do zachodu słońca podczas ograniczonej widzialności włączyć oświetlenie zewnętrzne.

2. Jeżeli podczas postoju dziób lub rufa statku wystaje poza nabrzeże, statek powinien pokazywać na końcu wystającej części światło białe, niezależnie od świateł określonych w ust. 1.

3. Urządzenie statku wystające poza jego burtę powinno być oznaczone w nocy światłem białym.

4. Statek z konstrukcją podwodnej części kadłuba w kształcie wystającej gruszki powinien w nocy wywiesić nad nią światło białe.

5. Na urządzeniach lądowych i wodnych, wymagających ochrony w związku z ruchem statków, stosuje się następujące sygnały ostrzegawcze:

- 1) w nocy: czerwone światło;
- 2) w dzień: czerwony walec.

6. O zastosowaniu sygnałów, o których mowa w ust. 5, powiadamia się kapitanat portu.

§ 20. Statki i wodnosamoloty powinny nadawać sygnały dźwiękowe jedynie w przypadkach przewidzianych w m.p.z.z.m. i w przepisach portowych.

§ 21. Statek, na którym wybuchł pożar niezależnie od powiadomienia kapitanatu portu i straży pożarnej obowiązany jest nadawać sygnał złożony z dźwięków dwóch krótkich i jednego długiego (.-) powtarzanych z przerwami nie większymi niż jedna minuta nadawany przy pomocy syreny, gwizdka albo buczka, lub nieprzerwanie bić w dzwon okrętowy. Sygnały powinny być nadawane do chwili przybycia jednostki straży pożarnej.

§ 22. W określonych niżej sytuacjach statek powinien dawać następujące sygnały dźwiękowe:

- 1) statek specjalnej służby państwowej dla zatrzymania innego statku: jeden krótki, jeden długi, dwa krótkie (.-.);
- 2) dla wezwania holownika: dwa długie, dwa krótkie (--.);
- 3) dla potwierdzenia przyjęcia i umocowania holu przez holownik: jeden długi, jeden krótki, jeden długi, jeden krótki (-.-.);
- 4) żądanie zwiększenia szybkości holowania: jeden krótki, jeden długi, jeden krótki, jeden długi (-.-.);
- 5) żądanie zmniejszenia szybkości holowania: cztery krótkie (....);
- 6) dla rzucenia holu przez holownik: jeden krótki, dwa długie, jeden krótki (.-.);
- 7) dla wezwania cumowników: jeden długi, trzy krótkie, jeden długi (-...-);
- 8) dla wezwania o włączenie UKF: jeden długi, jeden krótki, jeden długi (-.-).

§ 23. Statek wchodzący do portu powinien ustąpić z drogi statkowi wychodzącemu z portu chyba, że kapitanat portu zarządzi inaczej.

§ 24. 1. Statek, który zamierza przeciąć tor wodny, powinien ustąpić z drogi statkowi, który nawiguje na torze wodnym.

2. Obracanie statku w obszarze portu morskiego można wykonywać wyłącznie w miejscach do tego przeznaczonych (na obrotnicach). W uzasadnionych przypadkach kapitanat portu może wyrazić zgodę na wykonanie obracania w innym miejscu.

§ 25. 1. Statek wchodzący lub wychodzący z portu powinien mieć kotwice gotowe do rzucenia.

2. Zabrania się rzucania i włączenia kotwic w miejscach przebiegu kabli, rurociągów podwodnych oraz umocnień dna w odległości mniejszej niż 50 m od linii ich ułożenia wytyczonej tablicami ostrzegawczymi.

§ 26. 1. Miejsce kotwiczenia statku wyznacza kapitanat portu.

2. Kotwiczenie statku poza kotwiczowiskiem dozwolone jest tylko w przypadkach podyktowanych względami bezpieczeństwa.

3. Statek na kotwicy nie powinien przy łukowaniu wchodzić na tor wodny.

4. Kotwiczenie, postój w dryfie oraz inne formy blokowania torów wodnych z wyjątkiem sytuacji awaryjnych są zabronione.

5. Statek zmuszony do zakotwiczenia na torze wodnym powinien w miarę możliwości unikać kotwiczenia w linii nabieżnika i świateł sektorowych oraz niezwłocznie powiadomić kapitanat portu o swej pozycji i przyczynie kotwiczenia. Statek taki powinien opuścić miejsce zakotwiczenia na torze wodnym, gdy tylko stanie się to wykonalne.

6. Postanowienia ust. 1 - 4 nie mają zastosowania do statków zajętych pracami hydrograficznymi, podwodnymi lub związanymi z oznakowaniem nawigacyjnym. Statki te nie mogą pozostawać na kotwicy po zakończeniu czynności związanych z tymi pracami.

7. Pogłębiarki, kafary, dźwigi pływające i inne tego rodzaju urządzenia pływające powinny w porozumieniu z kapitanatem portu oznaczyć miejsca rzucenia kotwic pławami pomarańczowymi o średnicy co najmniej 0,8 m wyposażonymi w nocny w pomarańczowe światło błyskowe.

8. Prace wymienione w ust. 6 mogą być prowadzone po uzyskaniu zezwolenia Kapitana Portu. Kapitanat portu powinien być informowany na bieżąco o pozycji statku, oznakowaniu kotwic oraz przebiegu prac i ich zakończeniu.

§ 27. W razie niebezpieczeństwa zatonięcia statku kapitan (kierownik) powinien skierować statek, jeżeli to jest możliwe, poza tor wodny na płytszą wodę.

§ 28. 1. Zabrania się:

- 1) przesuwania pław nawigacyjnych, beczek cumowniczych i innych urządzeń oznakowania nawigacyjnego;
- 2) manewrowania statkiem w sposób mogący spowodować przesunięcie lub uszkodzenie urządzeń oznakowania nawigacyjnego, o których mowa w pkt 1.

2. Kapitan (kierownik) statku obowiązany jest powiadomić niezwłocznie kapitanat portu o każdym przypadku przesunięcia lub uszkodzenia urządzeń oznakowania nawigacyjnego, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

§ 29. Zabrania się na obszarze portu przeprowadzania prób stateczności statku oraz urządzeń napędowych bez zgody Kapitana Portu.

§ 30. 1. Zespoły holownicze, w skład których wchodzi obiekty holowane o długości powyżej 50 m przed rozpoczęciem żeglugi na obszarze portu, wejściem z morza do portu oraz wejściem na tor wodny obowiązane są posiadać zgodę Kapitana Portu, określającą warunki, na jakich mogą uprawiać żeglugę na tych akwenach.

2. Zespoły holownicze, w skład których wchodzi obiekty holowane o długości 50 m i mniejszej mogą uprawiać żeglugę na obszarze portu po uprzednim zgłoszeniu i otrzymaniu na to zgody kapitanatu portu.

3. W warunkach ograniczonej widzialności poruszanie się zespołów holowniczych na obszarze portu wymaga zgody Kapitana Portu.

§ 31. Statek zbliżający się do pogłębiarki powinien, w razie wątpliwości, wystarczająco wcześniej uzgodnić z nią na kanale roboczym UKF kapitanatu portu sposób jej bezpiecznego ominięcia.

§ 32. 1. Statek nie może wejść do portu bez zgody Kapitana Portu, jeżeli istnieje zagrożenie bezpieczeństwa żeglugi i porządku portowego, a w szczególności gdy:

- 1) przewozi towary niebezpieczne klas 1, 6.2, 7 według IMDG Code, albo jest to zbiornikowiec przewożący ładunki niebezpieczne:
 - a) oleje wymienione w załączniku I do Konwencji MARPOL 1973/78,
 - b) ładunki chemiczne wymienione w załączniku II Konwencji MARPOL 1973/78,
 - c) skroplone gazy węglowodorowe i ciekłe gazy chemiczne wymienione w Międzynarodowym kodeksie gazowców lub w międzynarodowym kodeksie chemikaliowców,
- 2) holuje wraki;
- 3) posiada przecieki kadłuba albo na którym w czasie podróży miał miejsce pożar;
- 4) jest nadmiernie przegłębiiony lub wykazuje niebezpieczny przechył;
- 5) z powodu doznanych uszkodzeń spowodować może zanieczyszczenie środowiska;
- 6) nie posiada świadectwa wolności ruchu, jeżeli w myśl przepisów sanitarnych powinien je posiadać;
- 7) jest przeładowany w stosunku do dopuszczalnych linii ładunkowych dla danego statku lub w stosunku do dopuszczalnego zanurzenia przy danym nabrzeżu.

2. Wymienione w ust. 1 statki powinny przed przybyciem na redę (kotwicowisko) zawiadomić kapitanat portu o przyczynach stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa i porządku portowego.

3. Wprowadzenie/wyprowadzenie do portu/z portu jednostek pływających, których parametry kadłuba przekraczają parametry kadłuba statku charakterystycznego (parametry największego statku, który zgodnie z projektem może być obsługiwany przy stanowisku cumowniczym) dla danego stanowiska cumowniczego w aspekcie nośności budowli hydrotechnicznej, jej wyposażenia w urządzenia cumownicze i odbojowe, o zanurzeniu większym niż ustalono w Atlasie dopuszczalnych zanurzeń oraz jednostek pływających, których gabaryty przekraczają wartości przyjęte powszechnie jako przeciętne może w uzasadnionych przypadkach nastąpić wyłącznie za zgodą i na warunkach określonych przez Kapitana Portu. Obowiązek powyższy dotyczy również zmiany miejsca postoju statku podczas pobytu w porcie.

§ 33. 1. Statki przewożące więcej niż 2000 ton oleju luzem jako ładunek nie mogą wyjść z portu ani wejść do portu, jeżeli nie posiadają certyfikatu zabezpieczenia finansowego dla statków przewożących olej lub jednorazowego zezwolenia na wyjście lub wejście do portu.

2. Tryb i warunki wydawania certyfikatów i zezwoleń, o których mowa w ust. 1 regulują odrębne przepisy.

Rozdział III. Pilotaż

§ 34. Przepisy niniejszego rozdziału mają zastosowanie do pilotażu trasowego i portowego.

§ 35. 1. Statek może korzystać wyłącznie z usług pilota posiadającego kwalifikacje i uprawnienia zawodowe określone w przepisach odrębnych.

2. Organizację służby pilotowej, kwalifikacje i uprawnienia zawodowe pilotów, wzajemne obowiązki, uprawnienia pilota i kapitana statku pilotowanego oraz opłaty za usługi pilotowe i tryb ich pobierania określają odrębne przepisy.

§ 36. 1. Do korzystania z usług pilota obowiązane są statki o długości 50 m i większej, o ile przepisy szczegółowe zawarte w części II niniejszego zarządzenia nie stanowią inaczej.

2. Obowiązek korzystania z usług pilota bez względu na długość statku dotyczy:

- 1) statków przewożących ładunki niebezpieczne określone w § 17 oraz nieodgazowanych po ich przewozie;
- 2) statków przeladowanych lub nadmiernie przegłębionych, bądź wykazujących niebezpieczny przechył;
- 3) statków, które z powodu doznanych uszkodzeń mogą spowodować zanieczyszczenie środowiska;
- 4) statków pasażerskich.

3. Kapitan Portu może zwolnić na czas określony promy morskie przewożące ładunki niebezpieczne określone w niniejszych przepisach z obowiązku korzystania z usług pilota bez względu na długość promu.

4. Kapitan Portu może zwolnić na czas określony kapitana statku z obowiązku korzystania z usług pilota na obszarze całego portu lub jego części po spełnieniu określonych warunków. Zasady i warunki zwolnienia z obowiązku korzystania z usług pilota określają odrębne przepisy.

§ 37. 1. Statek zwolniony z obowiązku korzystania z usług pilota przy zbliżaniu się do redy (kotwiczowiska) powinien o tym powiadomić kapitanat portu drogą radiotelefoniczną.

2. Kapitan Portu może nakazać każdemu statkowi korzystanie z usług pilota, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa.

§ 38. Statek powinien wzywać pilota drogą radiową, przez UKF i niezależnie od tego może pokazywać sygnały zgodnie z międzynarodowym kodem sygnałowym.

§ 39. 1. Przewóz pilotów może odbywać się wyłącznie statkami specjalnie do tego celu przeznaczonymi (statkami pilotowymi) lub do tego celu przystosowanymi.

2. W warunkach załadowania akwenów portowych i redy kapitanat portu może wyrazić zgodę na użycie holownika do przewozu pilota.

3. Przyjęcie i zdanie pilota powinno być zgodne z wymogami Konwencji SOLAS 74.

4. Podczas wchodzenia i schodzenia ze statku pilot obowiązany jest posiadać na sobie kamizelkę ratunkową.

§ 40. 1. Pilot obowiązany jest odmówić przystąpienia do wykonywania czynności pilotowych, jeżeli uzna, że spowodowałyby to naruszenie przepisów portowych, albo że statek nie jest zdalny do żeglugi.

2. O każdym przypadku odmowy przystąpienia do wykonywania czynności pilotowych, pilot obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić kapitanat portu i zastosować się do otrzymanych dyspozycji.

3. Każdorazowo przed wejściem na statek pilot obowiązany jest do odczytania aktualnego zanurzenia statku i powiadomienia o tym kapitanat portu.

§ 41. Statek, który w myśl przepisów niniejszego zarządzenia, obowiązany jest do korzystania z usług pilota może bez pomocy pilota zmienić miejsce postoju w porcie tylko przez przeciąganie się na linach wzdłuż tego samego wolnego nabrzeża, o ile uzyska na to zgodę kapitanatu portu.

§ 42. Pilot powinien zawiadomić kapitanat portu o odcumowaniu i zacumowaniu statku oraz na żądanie kapitanatu portu podawać pozycję pilotowanego statku.

§ 43. 1. Korzystanie z usług pilota jest obowiązkowe na obszarze od redy, kotwiczowiska do miejsca zacumowania statku i odwrotnie.

2. Kapitan (kierownik) statku w porozumieniu z pilotem i po uzyskaniu zgody kapitanatu portu może odstąpić od zasady określonej w ust. 1 i przyjąć lub zdać pilota w innym miejscu.

Rozdział IV. Holowanie

§ 44. Korzystanie z usług holowniczych w portach jest obowiązkowe w zakresie uregulowanym niniejszymi przepisami.

§ 45. 1. Kapitan Portu może zwolnić statek lub akwen portu na określony czas od obowiązku korzystania z usług holowniczych lub wyrazić zgodę na użycie mniejszej liczby holowników niż określono w części II zarządzenia, jeżeli według jego oceny właściwości manewrowe statku (np. posiadanie sterów strumieniowych lub podobnie działających urządzeń) nie nasuwają zastrzeżeń oraz jeżeli zwolnienie takie nie zagraża bezpieczeństwu żeglugi w porcie.

2. Z przedmiotowego zwolnienia nie mogą korzystać statki w przypadku :

- 1) awarii steru strumieniowego lub urządzenia mającego wpływ na bezpieczne manewry;
- 2) wyjścia ze stoczni po remoncie;
- 3) zalodzenia basenów portowych uniemożliwiających bezpieczne manewrowanie;
- 4) remontów i adaptacji stanowisk cumowniczych.

3. Kapitan Portu może nakazać użycie przez statek holownika lub większej liczby holowników, niż określono w przepisach części II niniejszego zarządzenia, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa żeglugi.

4. Zwolnienia wymienione w ust.1 są wydawane w formie decyzji jednorazowej lub rocznej.

§ 46. Wykonywanie usług holowniczych przez statki do tego nie przeznaczone, bez zgody Kapitana Portu jest zabronione, z wyjątkiem przypadku niesienia pomocy w niebezpieczeństwie.

§ 47. 1. Każdy zespół holowniczy na obszarze portu powinien być obsadzony wykwalifikowaną załogą do obsługi cum i lin holowniczych.

2. W przypadku holowania barek, dźwigów pływających, sprzętu pomocniczego i podobnych urządzeń pływających bez własnego napędu kierownictwo zespołu holowniczego należy do kapitana (kierownika) holownika.

§ 48. 1. W skład zespołu holowniczego poruszającego się na wewnętrznym obszarze portu nie może wchodzić więcej niż jedna jednostka holowana, chyba, że Kapitan Portu wyrazi zgodę na holowanie dwóch lub więcej jednostek w zespole.

2. Asystę holowniczą statków bez własnego napędu określają niniejsze przepisy w części II.

3. Każdy zespół holowniczy powinien posiadać kierownika tego zespołu.

§ 49. 1. Bez polecenia lub zgody kierownika zespołu holowniczego, holownik nie może opuścić statku nawet wówczas, gdy mu tylko asystuje, chyba że Kapitan Portu zdecyduje inaczej w przypadku holownika, pełniącego funkcję statku pożarniczego.

2. Hol może być rzucony przez holownik bez zgody kierownika zespołu holowniczego jedynie w wypadku niebezpieczeństwa grożącego holownikowi.

§ 50. 1. Statki o długości 70 m i więcej przewożące ładunki niebezpieczne, określone w § 17, obowiązane są korzystać z usług holowniczych:

- 1) na wejściu do portu - od redy do zacumowania wewnątrz portu;
- 2) na wyjściu z portu - od odcumowania do redy;
- 3) przy każdej zmianie miejsca postoju wewnątrz portu z wyjątkiem przeciągania statku wzdłuż nabrzeża.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 Kapitan Portu określa każdorazowo liczbę holowników, które powinny być użyte przy holowaniu.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 mają zastosowanie wówczas, jeżeli przepisy części II niniejszego zarządzenia nie stanowią inaczej.

§ 51. 1. Statki będące w budowie, remoncie, statki - magazyny portowe, statki czasowo lub trwale wycofane z eksploatacji oraz zbiornikowce przewożące ciecze palne, lub nieodgazowane po ich przewozie obowiązane są w czasie postoju w porcie posiadać na dziobie i rufie liny holownicze zakończone okiem i wypuszczone z kluz nad lustro wody.

2. Liny, o których mowa w ust. 1, powinny być obłożone na pachołach cumowniczych i zabezpieczone przed możliwością samoczynnego luzowania się, a długość ich winna umożliwić holowanie natychmiast po podjęciu przez holowniki. Nadmiar wyluzowanej liny winien być sklarowany na pokładzie lub burcie statku w sposób umożliwiający załodze holownika jego ręczne wybranie.

Rozdział V. Cumowanie

§ 52. Wszystkie statki o długości 40 m i większej obowiązane są korzystać z pomocy cumowników portowych.

§ 53. 1. Statek powinien być przycumowany w sposób prawidłowy i zapewniający bezpieczeństwo własne oraz innych statków i urządzeń portowych.

2. Zdejmowanie i rzucanie cum z nabrzeża powinno być wykonywane tylko na polecenie kapitana (kierownika) statku.

§ 54. Na cumach muszą być założone tarcze przeciw szczurom.

§ 55. 1. Cumy powinny być zakładane wyłącznie na pachoły lub inne urządzenia do tego przeznaczone, w ten sposób, aby w razie potrzeby każda cuma mogła być łatwo rzucona w dowolnej kolejności.

2. Zabrania się cumowania statku w miejscach do tego nie przeznaczonych.

§ 56. 1. Jeżeli zachodzi uzasadniona potrzeba ustawiania jednego statku przy burcie drugiego, to za zgodą Kapitana Portu, kapitan (kierownik) statku stojącego przy nabrzeżu powinien zezwolić na cumowanie do niego statku dostawionego.

2. Statek obowiązany jest przyjąć lub oddać cumy obsługujących go jednostek taboru pływającego.

3. Statki stojące przy tym samym nabrzeżu obowiązane są na polecenie kapitanatu portu zmniejszyć odstęp do wskazanych granic.

§ 57. 1. Z wyjątkiem lin holowniczych, rozpinanie lin w poprzek basenu, kanału portowego lub toru wodnego dozwolone jest tylko w razie nieodzownej potrzeby i po uprzednim zezwoleniu kapitanatu portu. Liny takie powinny być usunięte natychmiast po ustaniu potrzeby, a ponadto w czasie mgły lub w każdych innych warunkach podobnie ograniczających widzialność. Każda zmiana pozycji liny powinna być bezzwłocznie podana do wiadomości kapitanatu portu.

2. Każda lina z wyjątkiem holowniczej, przecinająca chociażby częściowo obszar wodny portu, powinna być oznaczona:

- 1) w dzień: dwiema flagami czerwonymi;
- 2) w nocy: dwoma światłami czerwonymi.

3. Znaki i światła, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 powinny być umieszczone poziomo w środku długości liny w odległości 3 m od siebie.

4. Postanowienia ust. 2 nie mają zastosowania do linek pomiarowych rozciągniętych w czasie prac sondażowych oraz lin taboru pogłębiarskiego. Liny te powinny być zawsze w odpowiednim czasie opuszczone albo usunięte stosownie do poleceń Kapitana Portu przy zbliżaniu się innego statku.

§ 58. Cumy obce mogą być zdejmowane tylko w razie pilnej potrzeby, po uprzednim zawiadomieniu kapitana (kierownika) statku, jego zastępcy albo osoby sprawującej dozór na statku i po uzyskaniu od niej zgody. Zdjęte cumy powinny być ponownie założone w sposób prawidłowy natychmiast po ustaniu powodu ich zdjęcia.

§ 59. 1. Liczbę cumowników do obsługi statku w zależności od jego wielkości określa się w następujący sposób:

1) odcumowanie:

- a) statek o długości od 40 do 120 m – liczba cumowników od 1 do 2,
- b) statek o długości od 120,01 m do 200 m – liczba cumowników od 2 do 4,
- c) statek o długości powyżej 200 m – liczba cumowników 5;

2) zacumowanie:

- a) statek o długości od 40 do 120 m – liczba cumowników od 2 do 3,
- b) statek o długości od 120,01 m do 200 m – liczba cumowników od 3 do 5,
- c) statek o długości powyżej 200 m – liczba cumowników 6.

2. Cumownik przystępujący do cumowania/odcumowania statku powinien posiadać na sobie kask i kamizelkę ratunkową.

Rozdział VI.

Porządek postoju statków. Zgłoszenie przybycia i wyjścia statków.

§ 60. 1. Kapitan (lub jego przedstawiciel) statku zmierzającego do portu polskiego obowiązany jest złożyć w systemie PHICS informacje i formularze, o których mowa w ust 2 :

2. Informacje i formularze wymagane zgodnie z ust. 1 to:

1) informacje o statku:

- a) nazwa, numer IMO, sygnał rozpoznawczy, typ statku, wymiary podstawowe (długość, szerokość, zanurzenie maksymalne na czas przybycia do porty),
- b) port przeznaczenia,
- c) spodziewany czas przybycia,
- d) spodziewany czas wyjścia,
- e) data ważności certyfikatu zabezpieczenia finansowego (w przypadku zbiornikowca przewożącego więcej niż 2000 t ładunków olejowych),
- f) informacja o ochronie statku- formularz zgłoszenia wstępnego.

2) Wypełnione formularze sprawozdawcze:

- a) zgłoszenie ładunku,
- b) zgłoszenie zasobów statku,
- c) zgłoszenie rzeczy załogi,
- d) lista załogi,
- e) lista pasażerów,
- f) informacja o ładunkach niebezpiecznych,
- g) morska deklaracja zdrowia.

3. Kapitan statku (jego przedstawiciel) mają obowiązek złożyć formularze i informacje, o których mowa w ust.2, z wyprzedzeniem,t.j.:

- 1) co najmniej 24 godziny przed przybyciem do portu;
- 2) co najmniej 72 godziny przed przybyciem zbiornikowca z ładunkiem niebezpiecznym lub nieodgazowanego po jego przewozie;
- 3) co najmniej 48 godzin przed przybyciem zbiornikowca odgazowanego;
- 4) najpóźniej podczas opuszczania poprzedniego portu, jeżeli podróż ma trwać krócej, niż 24 godziny;
- 5) gdy port przeznaczenia nie jest znany, lub zmienia się w czasie podróży- niezwłocznie po uzyskaniu wiedzy o porcie przeznaczenia.

3. O ile przepisy szczegółowe części II niniejszego zarządzenia nie stanowią inaczej, statek nie może wejść do portu bez uzyskania zgody kapitanatu portu, udzielanej przy użyciu radiowych środków łączności na właściwym kanale roboczym VHF.

4. W celu uzyskania zgody na wejście do portu kapitan (kierownik) statku, po przybyciu na redę, powinien nawiązać łączność z kapitanatem portu i zgłosić drogą radiotelefoniczną następujące dane:

- 1) nazwę statku, sygnał wywoławczy oraz nr IMO;
- 2) długość całkowitą statku, szerokość oraz zanurzenie, tonaż statku zgodnie z Międzynarodowym Świadectwem Pomiarowym;
- 3) rodzaj i ilość ładunku, w tym ładunki niebezpieczne i zanieczyszczające;
- 4) upoważnionego agenta statku;
- 5) ostatni port zawinięcia statku;
- 6) ewentualnie inne dane wskazane przez kapitanat portu.

5. Kapitan statku ma obowiązek zgłosić czas zacumowania statku (ATA) do kapitanatu portu niezwłocznie po zakończeniu operacji.

6. Kapitan (kierownik statku) lub jego upoważniony przedstawiciel powinien po przybyciu statku do portu niezwłocznie złożyć za pomocą systemu PHICS formularz sprawozdawczy - zgłoszenie ogólne statku oraz formularz ewidencyjny.

7. Przy zgłoszeniu statku żeglugi międzynarodowej, na żądanie Kapitana Portu, należy przedłożyć oryginały dokumentów: certyfikat okrętowy, międzynarodowe świadectwo pomiarowe, certyfikaty bezpieczeństwa, linii ładunkowych, Certyfikat MARPOL, certyfikat zabezpieczenia finansowego, listę załogi i pasażerów, manifest ładunkowy.

8. Kapitan Portu ma prawo zatrzymać dokumenty bezpieczeństwa statku na czas jego postoju w porcie.

9. Wszystkie statki zobowiązane zgodnie z Konwencją SOLAS do posiadania statkowego urządzenia AIS, powinny utrzymywać ten system w ciągłym działaniu, z wyjątkiem przypadków, w których porozumienia międzynarodowe, przepisy lub wymagania Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) stanowią o ochronie informacji nawigacyjnej.

10. Informacja przekazywana przez statek za pośrednictwem AIS powinna być zgodna z wymaganiami Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), pełna i aktualna.

11. W przypadku, gdy kapitan statku zdecyduje o wyłączeniu statkowego urządzenia AIS zobowiązany jest natychmiast powiadomić o tym kapitanat portu i Służbę VTS za pomocą dostępnych środków łączności, podając przyczynę wyłączenia.

§ 61. 1. Wyjście statku z portu dozwolone jest po dokonaniu odprawy granicznej, celnej i sanitarnej i po złożeniu przez kapitana (lub upoważnionego przedstawiciela) statku w systemie PHICS następujących wypełnionych formularzy sprawozdawczych:

- 1) zgłoszenie ogólne;
- 2) zgłoszenie ładunku;

- 3) zgłoszenie zasobów statku;
- 4) lista załogi;
- 5) lista pasażerów;
- 6) informacja o ładunkach niebezpiecznych.

2. Kapitan (kierownik) statku, który zawija do portu na czas nie dłuższy niż 24 godziny, z wyjątkiem statku żeglugi międzynarodowej, może przy zgłoszeniu wejścia zgłosić równocześnie jego wyjście. Jeżeli statek zgłoszony do wyjścia zatrzyma się na dłużej niż 24 godziny kapitan (kierownik) statku obowiązany jest dokonać przed przewidzianym wyjściem ponownego zgłoszenia wyjścia statku z portu.

3. O ile przepisy szczegółowe części II zarządzenia nie stanowią inaczej, statek nie może odcumować i wyjść z portu bez uzyskania zgody kapitanatu portu, udzielanej przy użyciu radiowych środków łączności na właściwym kanale roboczym VHF.

4. W celu uzyskania zgody na odcumowanie i wyjście z portu kapitan (kierownik) statku, przed odcumowaniem, powinien nawiązać łączność z kapitanatem portu i zgłosić drogą radiotelefoniczną następujące dane:

- 1) nazwę statku, sygnał wywoławczy oraz nr IMO;
- 2) aktualne zanurzenie statku;
- 3) następny port zawinięcia statku;
- 4) liczbę wszystkich osób na pokładzie statku;
- 5) informacje o ładunkach niebezpiecznych i zanieczyszczających.

5. Kapitan statku ma obowiązek zgłosić czas odcumowania (ATD) statku do kapitanatu portu niezwłocznie po zakończeniu operacji.

6. W przypadku awarii systemu PHICS kapitan (kierownik) statku (lub jego upoważniony przedstawiciel) zobowiązany jest przesłać wszystkie wymagane dokumenty w formie pisemnej do kapitanatu portu.

7. Wyjście w morze statków nowo wybudowanych lub po remoncie stoczniowym może nastąpić po przedłożeniu do kapitanatu portu oryginałów dokumentów statkowych lub ich kopii uwierzytelnionych pieczęcią statkową i podpisem kapitana/kierownika statku.

§ 62. 1. Z obowiązku pisemnego zgłoszenia w kapitanacie portu przybycia i wyjścia z portu zwolnione są:

- 1) jednostki pływające Marynarki Wojennej (z zastrzeżeniem ust.3), Straży Granicznej, Policji, Urzędu Celnego, Urzędu Morskiego;
- 2) statki pomocnicze o pojemności brutto poniżej 300 nieprzewożące ładunku lub pasażerów;
- 3) statki pasażerskie o pojemności brutto poniżej 300;
 - a) w żegludze krajowej – nieprzewożące pasażerów,
- b) uprawiające regularną pasażerską żeglugę osłoniętą,
- c) uprawiające regularną pasażerską żeglugę pomiędzy portami Zatoki Pomorskiej, lub Zatoki Gdańskiej, które uzyskały zwolnienia ze składania zgłoszenia wstępnego statku zgodnie z art.44 ustawy z dnia 4 września 2008 r. o ochronie żeglugi i portów morskich (Dz.U Nr 171, poz.1055),
- 4) statki rybackie o długości do 45 m,
- 5) jachty morskie.

2. Statki, o których mowa w ust. 1 obowiązane są powiadomić kapitanat portu przed każdym wyjściem i natychmiast po każdym wejściu do portu.

3. Dowódcy jednostek pływających Marynarki Wojennej są obowiązani przed wejściem do portu i przed opuszczeniem portu, przekazać Kapitanowi Portu nazwę statku oraz sygnał rozpoznawczy.

4. Użytkownicy udostępniający przystanie bądź nabrzeża dla postoju jednostek sportowych zobowiązani są prowadzić rejestry wejść i wyjść tych jednostek i przedstawić je na żądanie kapitanatu portu.

5. Postanowienia ust. 1 mają zastosowanie, jeżeli przepisy szczegółowe części II niniejszego zarządzenia nie stanowią inaczej.

§ 63. 1. Wyjście statku z portu lub przystani przeznaczonej dla postoju jednostek sportowych na pletwonurkowanie na wrakach statków oraz w celach przeszukiwania wraków statków lub ich pozostałości i poszukiwania ukrytych lub porzuconych zabytków ruchomych, w tym zabytków archeologicznych, dozwolone jest po uzyskaniu zgody kapitanatu portu.

2. Zgłoszenie wyjścia na pletwonurkowania, o których mowa w ust. 1 składa się w kapitanacie portu wg wzorów określonych w odrębnych przepisach.

3. Kapitanaty portów zobowiązane są prowadzić rejestr pletwonurkowania, o których mowa w ust. 1. W rejestrze należy wpisać: nazwę statku i osobę prowadzącą pletwonurkowanie, datę i godzinę wyjścia/wejścia statku z/do portu, ilość osób zgłoszonych do pletwonurkowania oraz miejsce (pozycję) pletwonurkowania.

§ 64. 1. Zabrania się wyjścia z portu:

- 1) statkom przeładowanym przy nabrzeżu lub wykazującym niebezpieczny przechył, przegłębienie, do czasu ich częściowego odładowania lub wyrównania;
- 2) statkom przewożącym pasażerów ponad ilość dozwoloną na podstawie dokumentów bezpieczeństwa;
- 3) statkom, które nie posiadają ważnych dokumentów bezpieczeństwa;
- 4) statkom, które nie czynią zadość wymaganiom określonym w dokumencie bezpieczeństwa odnośnie ilości i kwalifikacji załogi, wyposażenia statku oraz innym warunkom uprawiania żeglugi;
- 5) statkom, których zatrzymanie zarządzono w wyniku inspekcji bezpieczeństwa statku przez organ inspekcyjny lub na polecenie kapitanatu portu;
- 6) statkom, których stan sanitarno-epidemiologiczny według orzeczenia organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej może grozić powstaniem chorób zakaźnych w portach, do których następnie zawiną;
- 7) statkom, które nie zdały w porcie nieczystości, o których mowa w § 91 ust. 3-6, o ile taki obowiązek wynika z przepisów o ochronie środowiska,
- 8) statkom, na których kapitan, (kierownik) ma z jakichkolwiek powodów ograniczoną zdolność osobistej kontroli nad bezpieczeństwem i ruchem statku;
- 9) statkom uprawiającym żeglugę komercyjną, w tym jachtom, jednostkom rybackim i jednostkom śródlądowym bez ważnej karty bezpieczeństwa (o ile jest wymagana odrębnymi przepisami), wyposażenia i składu załogi, zgodnego z odrębnymi przepisami oraz bez ważnej polisy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dla posiadacza statku przewożącego pasażerów.

2. W przypadku, gdy statek doznał awarii, kapitan (kierownik) statku lub upoważniony przedstawiciel przed wyjściem z portu obowiązany jest przedłożyć w kapitanacie portu odpowiedni dokument wraz z jego kopią lub uwierzytelnionym odpisem, wystawionym przez właściwą instytucję klasyfikacyjną, stwierdzającym, że statek w czasie awarii nie utracił zdolności żeglugowej, bądź ma ją ponownie przywróconą.

§ 65. 1. Użytkownik nabrzeża, do którego dobija statek ma obowiązek przygotować miejsce postoju dla statku.

2. Miejsce postoju statków przy nabrzeżach, pomostach, falochronach i innych urządzeniach portowych wyznacza właściwy użytkownik w uzgodnieniu z Kapitanem Portu. Przed podejściem statku, aż do momentu jego zacumowania wyznaczone położenie dziobu powinno być oznakowane przez umieszczenie na nabrzeżu:

- 1) w dzień: pomarańczowej chorągiewki o wymiarach 50 cm x 50 cm;
- 2) w nocy: pomarańczowego światła.

3. Nabrzeże wyłączone z eksploatacji powinno być czytelnie oznakowane przez użytkownika białą tablicą informacyjną o wymiarach 100 cm x 75 cm z czarnym napisem i treści uzgodnionej z kapitanatem portu.

4. Miejsce postoju dla okrętów wojennych wyznacza Kapitan Portu w uzgodnieniu z użytkownikiem nabrzeża.

5. Zabrania się dobijania do nabrzeży, pomostów, falochronów i innych urządzeń portowych oraz postoju przy nich statków bez zezwolenia użytkownika i Kapitana Portu.

6. Jednostki pływające Marynarki Wojennej, Straży Granicznej, Policji, Urzędu Celnego, Urzędu Morskiego mogą dobijać dla wykonania czynności służbowych do nabrzeży i przystani na terenie całego portu bez względu na to do kogo one należą.

7. W szczególnych przypadkach, ze względu na zachowanie bezpieczeństwa lub porządku portowego, kapitanat portu może wyznaczyć miejsce postoju statku z pominięciem trybu określonego w ust. 2.

8. Bez zgody kapitanatu portu statki nie mogą być zacumowane w taki sposób by wystawały poza obrys linii cumowniczej nabrzeża.

§ 66. 1. Statek powinien zająć wskazane miejsce postoju i nie może go zmienić bez zezwolenia Kapitana Portu, z wyjątkiem przypadku nakazanego bezpieczeństwem żeglugi. Dotyczy to również przeciągania się statków wzdłuż nabrzeża.

2. Kapitan Portu może zarządzić zmianę miejsca postoju statku, gdy tego wymaga bezpieczeństwo żeglugi lub porządek portowy.

§ 67. Kapitan Portu może zarządzić usunięcie statku z portu, jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa żeglugi lub potrzeba zapewnienia prawidłowej eksploatacji portu.

§ 68. 1. Statek stojący przy nabrzeżu lub innej konstrukcji brzegowej powinien mieć co najmniej jedno stałe, bezpieczne i należyście umocowane połączenie z lądem (trap, pomost, schodnie). Przed założeniem takiego połączenia ruch między statkiem, a lądem jest zabroniony. Postanowienia te nie mają zastosowania do statków pilotowych i bezpokładowych, jednostek pływających kapitanatów portów oraz innych, których konstrukcja wyklucza zamocowanie takiego połączenia.

2. W miejscu połączenia z lądem należy na statku umieścić koło ratunkowe z rzutką. Koniec połączenia spoczywający na lądzie nie może stanowić przeszkody dla swobodnego przesuwania się dźwigów i taboru kolejowego wzdłuż nabrzeża i powinien być pomalowany kolorem ostrzegawczym.

3. Połączenie powinno być w porze nocnej prawidłowo oświetlone a podczas gołoledzi zabezpieczone przed poślizgiem.

4. Po usunięciu połączenia, bramki w nadburciu lub relingu powinny być zamknięte.

5. W przypadku zacumowania jednego statku do burty drugiego, statek ustawiony przy nabrzeżu winien umożliwić bezpieczne przejście do statku drugiego i okazać mu pomoc przy urządzeniu odpowiednich miejsc do przechodzenia.

6. Zabrania się używania połączeń, o których mowa w ust. 1 i 5, wykazujących uszkodzenia.

§ 69. 1. Trapy, pomosty i schodnie do połączenia z lądem powinny być odpowiedniej konstrukcji, oporęczone dwustronnie i zabezpieczone siatką ochronną oraz posiadać uznanie instytucji klasyfikacyjnej.

2. Jeżeli statek nie stoi ściśle przy nabrzeżu, należy pod pomostem lub trapem rozpiąć siatkę ochronną. W razie potrzeby użytkownik nabrzeża obowiązany jest podstawić pod trap odpowiedni ponton.

3. Na statkach pasażerskich dla ruchu pasażerskiego między statkiem a lądem mogą być używane wyłączenie pomosty obustronnie oporęczone w sposób trwały i zabezpieczone siatką ochronną.

4. Wchodzenie i schodzenie pasażerów powinno być dozorowane przez członka załogi pokładowej statku.

5. Jednoczesny, dwukierunkowy ruch na pomostach, o których mowa w ust. 3 jest zabroniony z wyjątkiem przypadków przystosowania ich do takiego ruchu.

§ 70. 1. Jakikolwiek części konstrukcji lub urządzenia przeładunkowe statku nie mogą utrudniać swobodnego poruszania się dźwigów i taboru kolejowego wzdłuż burty statku.

2. W razie konieczności pozostawienia kotwicy w wodzie na czas postoju statku przy nabrzeżu, łańcuch kotwiczny powinien być poluzowany tak, aby zwisał pionowo w dół. O pozostawieniu kotwicy w wodzie kapitan (kierownik) statku obowiązany jest zawiadomić kapitanat portu. Ponadto statek taki powinien pokazywać światła i znaki zgodne z m.p.z. z. m.

3. Otwory wylotowe ze statku powinny być zabezpieczone w sposób zapobiegający zalewaniu nabrzeży i urządzeń portowych.

§ 71. 1. W czasie postoju w porcie statek powinien być obsadzony wystarczającą ilością kwalifikowanej załogi dla zapewnienia bezpiecznego postoju.

2. W zależności od charakteru i budowy statku oraz jego miejsca postoju, statek bądź grupa statków mogą być nadzorowane przez jedną osobę, jeżeli to nie będzie stanowiło zagrożenia dla bezpieczeństwa żeglugi i zostanie uzgodnione z Kapitanem Portu. Wniosek w powyższej sprawie wraz z uzasadnieniem składa przedsiębiorstwo armatorskie.

3. Za ustanowienie właściwego dozoru odpowiedzialni są kapitan (kierownik) statku i przedsiębiorstwo armatorskie.

4. Kapitan Portu może również wyrazić zgodę na postój statku bez nadzoru, o którym mowa w ust. 2. Wniosek w tym przedmiocie wraz z uzasadnieniem składa kapitan (kierownik statku) lub przedsiębiorstwo armatorskie.

§ 72. 1. W czasie postoju statku przy nabrzeżu zabrania się utrzymywać w ruchu statkowe śruby napędowe (główne i pomocnicze), z wyjątkiem manewrów cumowniczych.

2. Próby maszyn statków na uwięzi mogą być przeprowadzane tylko na stacjach prób po uzyskaniu zgody kapitanatu portu. Rozpoczęcie i zakończenie prób podlega obowiązkowi zgłoszenia w kapitanacie portu.

3. Podczas prób maszyn, na mostku powinien znajdować się oficer pokładowy przez cały okres trwania prób. Do jego obowiązków należy ciągła obserwacja przyległego akwenu, nasłuch na kanale UKF, uzgodnionym z kapitanatem portu, ciągła kontrola stanu zacumowania statku, przekazywanie ostrzeżeń innym statkom, oraz zatrzymanie maszyn własnego statku w razie konieczności. Kapitan (kierownik) statku każdorazowo określa ilość załogi niezbędnej do przeprowadzenia prób.

4. Podczas prób maszyn statek obowiązany jest pokazywać w miejscu, skąd będą najlepiej widoczne:

- 1) w dzień: flagę "C" według międzynarodowego kodu sygnałowego, a pod nią w odległości nie mniejszej niż 0,5 m stożek skierowany wierzchołkiem do góry;
- 2) w nocy: dwa światła widoczne dookoła widnokregu umieszczone pionowo jedno nad drugim, przy czym górne światło powinno być koloru zielonego, a dolne światło koloru czerwonego.

5. Na użytkownikach stacji prób spoczywa obowiązek dopilnowania, ażeby wymogi określone w ust. 2 były przestrzegane. Przed rozpoczęciem prób użytkownicy powinni udzielić kapitanom (kierownikom) statków pełnych informacji o obowiązkach ciężących na statkach odbywających próby maszyn.

§ 73. 1. Remonty statku na redzie lub w porcie lub wykonywanie wszelkich innych prac pożarowo niebezpiecznych na statku w porcie, z wyjątkiem nabrzeży stoczniowych, mogą być wykonywane wyłącznie po uzyskaniu zgody Kapitana Portu.

2. Wykonywanie prac remontowych niebezpiecznych pożarowo lub innych prac niebezpiecznych pożarowo na statku stojącym w porcie może się odbyć po spełnieniu następujących warunków:

- 1) uzyskaniu zgody właściciela lub użytkownika nabrzeża, przy którym stoi statek z określeniem warunków przeprowadzenia tych prac;
- 2) sporządzeniu protokołu ustalenia warunków bezpieczeństwa pożarowego podczas wykonywania prac pożarowo niebezpiecznych na statku;
- 3) uzyskaniu zgody Kapitana Portu.

3. Prace remontowe niebezpieczne pożarowo lub inne prace niebezpieczne pożarowo na statku należy prowadzić zgodnie z warunkami zawartymi w Instrukcji zabezpieczenia przeciwpożarowego prac niebezpiecznych pożarowo wykonywanych na statkach remontowanych na terenach administrowanych przez poszczególne zarządy portów.

§ 74. Dokonywanie fumigacji dozwolone jest tylko w miejscach wyznaczonych przez kapitanat portu. Statek poddany fumigacji powinien podnieść sygnał "VE" według Międzynarodowego Kodu Sygnałowego (MKS).

§ 75. 1. Odprawy statków w miejscu postoju regulują odrębne przepisy.

2. Przed odprawą statku na wejściu i po odprawie statku na wyjściu, komunikacja towarowa i osobowa między statkiem a łądem oraz innymi statkami w porcie dozwolona jest jedynie za zezwoleniem organów dokonujących odprawy.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania do funkcjonariuszy kapitanatu portu.

Rozdział VII. Ratownictwo statków

§ 76. 1. Ratownictwo statków, które uległy wypadkowi morskemu, w szczególności na których powstał pożar lub nastąpiły inne zdarzenia zagrażające bezpieczeństwu statku lub ładunku, regulują odrębne przepisy.

2. O zaistnieniu zdarzeń, o których mowa w ust. 1, należy natychmiast powiadomić Kapitana Portu i straż pożarną.

3. Ogólne kierownictwo akcji ratowniczej sprawuje Kapitan Portu.

§ 77. 1. W razie zatonięcia przedmiotów wyposażenia okrętowego, a w szczególności utraty kotwic, łańcuchów i lin stalowych, albo innych przedmiotów zagrażających bezpieczeństwu żeglugi, kapitan (kierownik) statku, albo osoba dysponująca przedmiotem, powinna niezwłocznie tymczasowo oznakować miejsce zatonięcia i natychmiast zawiadomić o tym kapitanat portu.

2. Powyższe przedmioty powinny być bez zbędnej zwłoki wydobyte przez statek lub osoby, które je utraciły. W przypadku nie wydobywania utraconych przedmiotów w terminie określonym przez kapitanat portu, Kapitan Portu może zarządzić ich wydobywanie, a kosztami obciążyć właściciela na podstawie odrębnych przepisów.

§ 78. Jeżeli w następstwie zderzenia się statków, jeden z nich zatonął, to drugi z nich ma obowiązek stosować się do poleceń Kapitana Portu.

Rozdział VIII. Przeładunek i składowanie

§ 79. 1. Przeładunek towarów w obrocie morskim powinien odbywać się w miejscach do tego przeznaczonych.

2. Przeładunek towarów na redzie może być dokonywany tylko za każdorazowym zezwoleniem Kapitana Portu i w miejscach wyraźnie wskazanych.

§ 80. 1. Przeładunek powinien być zabezpieczony przed przesypywaniem się i wypadaniem towarów do wody, na nabrzeża oraz przed pyleniem wynikającym z niewłaściwej technologii przeładunku i składowania, z zastrzeżeniem § 90 ust.2.

2. Po zakończeniu przeładunku, przeładowca obowiązany jest natychmiast oczyścić miejsca przeładunku z pozostałości towarów i odpadów.

§ 81. Przekraczanie przez statek dopuszczalnego zanurzenia określonego dla danego miejsca w porcie jest zabronione.

§ 82. Zabrania się:

- 1) używania urządzeń dźwignicowych nie posiadających ważnego świadectwa badania, bądź certyfikatu albo odnośnie, których właściwy organ dozoru dźwigowego zarządzi wstrzymanie eksploatacji urządzenia;
- 2) używania sprzętu pomocniczego do przeładunku nieodpowiadającego przepisany normom albo wskazującego uszkodzenia;
- 3) wleczenia ładunków i urządzeń po nabrzeżach, pomostach ładunkowych i umocnieniach brzegowych, staczania ich po ścianach i skarpach oraz przetaczania przez krawężniki nabrzeży i pomostów bez odpowiedniego zabezpieczenia;
- 4) używania urządzeń przeładunkowych do innych niezgodnych z ich przeznaczeniem celów oraz przeciążania ich ponad dopuszczalne obciążenie robocze;
- 5) składowania ładunku w miejscach do tego nie przeznaczonych;
- 6) przeciążania nabrzeży ponad dopuszczalne dla nich obciążenie.

§ 83. 1. Na nabrzeżach i pomostach ładunki mogą być składowane tylko okresowo, nie dłużej niż tego wymaga przeładunek, w sposób umożliwiający dojazd pojazdów uprzywilejowanych.

2. Odstęp składowanych ładunków od skraju nabrzeża i pomostu powinien wynosić od strony wody co najmniej 2 m. Odstęp pomiędzy składowanym ładunkiem, a torami dźwigowymi i kolejowymi powinien wynosić co najmniej 1,5 m.

3. Użytkownik nabrzeża lub pomostów obowiązany jest do wystawiania tablic informacyjnych określających dopuszczalne obciążenie nabrzeży, pomostów, placów składowych i urządzeń.

4. Wzdłuż stanowisk cumowniczych należy pozostawić wolne przejście tworzące ścieżkę cumowniczą szerokości nie mniejszej niż 1,20 m licząc od krawędzi odwodnej budowli. Na ścieżce cumowniczej mogą znajdować się wyłącznie ponumerowane urządzenia cumownicze, urządzenia do wyjścia na nabrzeże, wnęki kryte pokrywami, które nie mogą wystawać ponad powierzchnię ścieżki cumowniczej.

§ 84. 1. Transport, przeładunek i składowanie materiałów niebezpiecznych regulują odrębne przepisy.

2. Służby dyspozytorskie portu mają obowiązek awizować Kapitanowi Portu wprowadzenie na tereny portowe ładunków niebezpiecznych i zanieczyszczających najpóźniej na 24 godziny przed ich zamierzonym wprowadzeniem. Na wprowadzenie na tereny portowe materiałów niebezpiecznych klasy 1, 6.2 i 7 wymagana jest zgoda Kapitana Portu.

Rozdział IX.

Utrzymanie porządku i ochrona środowiska

§ 85. 1. Nabrzeża, pomosty i dalby oraz ich zewnętrzne krawędzie od strony wody powinny być w porze nocnej odpowiednio oświetlone. Obowiązek ten spoczywa na użytkownikach.

2. Światła, o których mowa w ust. 1, powinny być zgodne z wymogami odrębnych przepisów, a ich umiejscowienie i kolor uzgodnione z Dyrektorem Urzędu Morskiego w Gdyni.

§ 86. 1. Miejsca przebiegu przewodów podwodnych (kabli i rurociągów) powinny być na lądzie po obu końcach podwodnej części urządzenia oznaczone tablicami ostrzegawczymi, ustawionymi w miejscu uzgodnionym z Dyrektorem Urzędu Morskiego w Gdyni.

2. Tablice ostrzegawcze powinny być odpowiednio utrzymane i czytelne oraz oświetlone od zachodu do wschodu słońca i w warunkach ograniczonej widzialności.

3. Obowiązek ustawienia, konserwacji i oświetlenia tablic ostrzegawczych spoczywa na użytkowniku chronionego urządzenia.

4. Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni może zwolnić z obowiązku oznakowania trasy kabli, rurociągów, jeżeli oceni, że nie zagraża bezpieczeństwu żeglugi.

§ 87. 1. Podmiot zarządzający portem zobowiązany jest zapewnić statkom zawijającym do portu dostęp do portowych urządzeń odbioru odpadów w miejscu postoju statku lub w innym miejscu lokalizacji.

2. Usługi odbioru i zagospodarowania odpadów ze statków na obszarze portu mogą być wykonywane tylko zgodnie z procedurami określonymi w portowym planie gospodarowania odpadami i pozostałościami ładunkowymi ze statków.

3. Odbiór odpadów i resztek ładunkowych ze statków powinien odbywać się bez nieuzasadnionego zatrzymywania statku w porcie.

§ 88. 1. Utrzymanie czystości i porządku na obszarach portów morskich jest obowiązkiem użytkowników.

2. Użytkownicy ponoszą odpowiedzialność za skutki niezachowania obowiązku w zakresie utrzymania czystości i ochrony środowiska oraz za szkody związane z zaniedbaniem wykonania tego obowiązku.

§ 89. 1. Nieczystości powinny być składane do odpowiednich pojemników.

2. Pojemniki na nieczystości powinny być oznakowane i być szczelnie zamykane. Nieczystości winny być segregowane.

3. Pojemniki do gromadzenia nieczystości powinny być w porę opróżniane, a ich otoczenie stale utrzymywane w porządku i czystości.

4. Zabrania się wylewania nieczystości płynnych do zbiorników na nieczystości stałe oraz zakopywania na terenach portowych padliny, zepsutych ryb, odpadów rybnych i śmieci, nieżytecznych odpadów produkcyjnych oraz odpadów pochodzących z oczyszczania zbiorników przemysłowych, portowych i statkowych.

§ 90. 1. Odprowadzanie jakichkolwiek ścieków do urządzeń kanalizacyjnych, wód portowych i do ziemi regulują odrębne przepisy.

2. Zabrania się na obszarze portu emitowania zanieczyszczeń do atmosfery. Zakaz nie obejmuje emisji wynikającej z właściwej eksploatacji statku oraz emisji dokonywanych z urządzeń lądowych na podstawie zezwoleń określonych w odrębnych przepisach, w granicach dopuszczalnych do wprowadzania do powietrza.

§ 91. 1. Zabrania się zanieczyszczenia wód, terenów, obiektów i innych urządzeń portowych. W przypadku powstania zanieczyszczeń sprawcy lub użytkownicy obowiązani są natychmiast lub w terminie określonym przez kapitanat portu je usunąć, pokryć koszty ich usunięcia oraz roszczenia osób trzecich wynikłe z tego tytułu. W przypadku niewypełnienia tego obowiązku Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni może zarządzić jego wykonanie, a kosztami obciążyć sprawcę albo użytkownika.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie również w przypadku usuwania z akwenów portowych pływających przedmiotów stanowiących przeszkodę nawigacyjną.

3. Odpady olejowe i wody zaolejone należy zdawać ze statku do odpowiednich urządzeń odbiorczych. Podłączenie węża odbiorczego do końcówki rurociągu zdawczego wykonuje załoga statku zdającego.

4. Ścieki - zanieczyszczone wody z instalacji sanitarnych statku bez zawartości olejów lub zanieczyszczeń ładunkowych należy zdawać przed opuszczeniem portu do odpowiednich urządzeń odbiorczych, chyba, że wolna pojemność retencyjna zbiorników gwarantuje ich zatrzymanie na statku do czasu jego odejścia na odległość większą niż 12 Mm od najbliższego lądu.

5. Śmieci stałe, odpady bytowe, eksploatacyjne i przeladunkowe należy zdawać ze statku przed wyjściem z portu do odpowiednich urządzeń odbiorczych:

- 1) do pojemników ustawionych na nabrzeżach portowych;
- 2) na środki transportu podstawione pod burtę.

6. Wody po umyciu ładowni lub zbiorników ładunkowych muszą być zdawane do urządzeń odbiorczych w porcie.

7. Przepisy ust. 3-6 mają również zastosowanie do statków posiadających własne urządzenia typu uznanego przez instytucję klasyfikacyjną zapewniające neutralizację nieczystości, o których mowa w tych przepisach.

8. Przedsiębiorcy zajmujący się odbiorem, składowaniem i zagospodarowaniem odpadów ze statków oraz ich transportem zobowiązani są poinformować w formie pisemnej Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni o podjęciu i prowadzeniu tej działalności na obszarze portu oraz okazać odpowiednie zezwolenie, wymagane w tym zakresie na podstawie odrębnych przepisów.

9. Użytkownik jest zobowiązany do mechanicznej likwidacji rozlewów olejowych. Zabrania się stosowania środków innych niż mechaniczne do usuwania z powierzchni wód substancji ropopochodnych bez zgody Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni. Dla uniknięcia zbędnej zwłoki i ograniczenia rozprzestrzeniania się zanieczyszczenia, zgodę na użycie środków dyspergujących do likwidacji filmów olejowych, może wydać Kapitan Portu.

10. Tryb uzyskiwania zwolnień z każdorazowego zdawania odpadów do portowych urządzeń odbiorczych regulują odrębne przepisy.

§ 92. Jeżeli w czasie sprawowanego nadzoru lub wykonywanej kontroli okaże się, że istnieje możliwość zanieczyszczenia wód portowych ze statku, upoważniony przedstawiciel Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni może zamknąć i zaplombować zawory systemu zenzowego na okres przebywania statku w porcie.

§ 93. 1. Urobek uzyskany przy pogłębianiu akwenów portowych powinien być wywieziony na miejsce przewidziane w umowie o wykonanie robót czepalnych, a w razie braku postanowień umownych, na wysypiska lub pola refulacyjne wskazane przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni.

2. Usunięcie do morza urobku uzyskanego przy pogłębianiu akwenów portowych może nastąpić jedynie po uzyskaniu zezwolenia zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 94. 1. Przed rozpoczęciem przeładunku produktów ropopochodnych (nie dotyczy bunkrowania) oraz wszelkich innych olejów luzem, statek powinien być otoczony zaporą przeciwolejąwą na czas przeładunku, a w przypadku gdy Kapitan Portu uzna to za konieczne, posiadać asystę statku przystosowanego do zbierania olejów. W przypadku wyposażenia basenów portowych we właściwie działające zapory pneumatyczne uniemożliwiające wydostanie się zanieczyszczeń olejowych poza obręb basenu, Kapitan Portu może odstąpić od wymogu stosowania dodatkowej zapory przeciwolejąwej. Jednakże baza przeładunkowa powinna zabezpieczyć natychmiastową gotowość jej użycia w razie powstania zanieczyszczenia.

2. Wymagania obowiązujące przy przeładunkach substancji chemicznych luzem, lżejszych od wody i nierozpuszczalnych w wodzie winny być określone w instrukcji technologicznej i uzgodnione z Kapitanem Portu.

3. Wymagania obowiązujące przy przeładunkach niebezpiecznych substancji luzem winny być określone w instrukcji technologicznej.

4. W przypadkach, kiedy rozstawienie zapory przeciwolejąwej jest utrudnione bądź niemożliwe albo ilość transferowanego oleju lub substancji chemicznej jest mniejsza niż 2.000 ton, Kapitan Portu może na wniosek przeładowcy lub podmiotu sprawującego asystę wyrazić jednorazową lub czasową zgodę na asystę jednostki z zaporą gotową do rozstawienia. Odpowiedzialność za pełną gotowość jednostki do podjęcia działań ponosi przeładowca.

5. Bunkrowanie jednostek powinno odbywać się na wewnętrznym obszarze portu, w miejscu akceptowanym przez kapitanat portu. Gdy nie zagraża to bezpieczeństwu w porcie i środowisku morskiemu, Kapitan Portu może na wniosek przedsiębiorstwa armatorskiego wyrazić zgodę na bunkrowanie na redzie określając warunki przeprowadzenia operacji. Wszelkie koszty związane z bunkrowaniem na redzie portu obciążają występującego o wydanie zgody.

6. Bunkrowanie paliwa z cysterny na statek może odbywać się na nabrzeżu w miejscu wyznaczonym przez użytkownika, odpowiednio przygotowanym i zabezpieczonym oraz akceptowanym przez kapitanat portu.

7. Rozpoczęcie i zakończenie operacji, o których mowa w ust. 5 i 6, należy zgłosić do kapitanatu portu.

§ 95. 1. Złomowanie statków na obszarze portu dozwolone jest tylko za zezwoleniem Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni.

2. Tryb wydawania zezwoleń na wykonywanie czynności określonej w ust. 1 określają odrębne przepisy.

§ 96. Zabrania się na obszarze portu:

- 1) usuwania, uszkodzania i nadużywania pożarowych aparatów sygnalizacyjnych, środków ratunkowych, sygnałowych i pirotechnicznych;
- 2) usuwania i uszkodzania urządzeń oznakowania nawigacyjnego oraz tablic i znaków ostrzegawczych;
- 3) zakrywania i tarasowania urządzeń cumowniczych, hydrantów, połączeń telefonicznych i elektrycznych oraz zasłaniania znaków ostrzegawczych;
- 4) spłukiwania nadbudówek i pokładów statków;
- 5) chodzenia lub jeżdżenia po lodzie;
- 6) przebywania osób w stanie nietrzeźwości;
- 7) kąpieli i nurkowania;
- 8) przewożenia pasażerów statkami, jeżeli dokument bezpieczeństwa statku takiego przewozu nie przewiduje.

§ 97. 1. Zabrania się bez zezwolenia Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni:

- 1) układania i wymiany przewodów podwodnych, jak np. kabli, rurociągów wodnokanalizacyjnych i gazowych;
- 2) przetrzymywania jednostek wycofanych z eksploatacji;
- 3) ustawiania pali do cumowania na wodzie i lądzie;

- 4) używania materiałów pirotechnicznych przy pracach hydrotechnicznych i innych robotach;
- 5) urządzania stałych lub ruchomych punktów handlowych;
- 6) rozmieszczania plakatów i reklam w portach, w których Dyrektor Urzędu Morskiego w Gdyni wykonuje uprawnienia podmiotu zarządzającego;
- 7) wykonywania prac podwodnych.

2. Wniosek o zezwolenie w sprawach określonych w ust. 1 powinien zawierać przewidziane prawem dokumenty.

§ 98. 1. Zabrania się bez zgody Kapitana Portu:

- 1) zatapiania doków;
- 2) wodowania statków;
- 3) dostawiania statku do burty statku stojącego przy nabrzeżu;
- 4) wypompowywania balastów;
- 5) wydobywania piasku, żwiru, kamieni i lodu;
- 6) wydobywania przedmiotów zatopionych;
- 7) rozpinania lub suszenia sieci rybackich;
- 8) łowienia ryb;
- 9) urządzania imprez sportowych oraz rozrywkowych na wodzie;
- 10) uprawiania sportu wioślarskiego i kajakarskiego w miejscach do tego nie przeznaczonych;
- 11) opuszczania na wodę łodzi ze statków;
- 12) piaskowania, skrobienia lub malowania zewnętrznej części kadłuba statku bez właściwego zabezpieczenia tych prac w aspekcie ochrony środowiska;
- 13) pozostawiania urządzeń przeładunkowych wystających na wodę poza obrys statku;
- 14) wyjścia w próby morskie statków nowo wybudowanych lub po remoncie stoczniowym;
- 15) prowadzenia działalności reklamowej oraz innej działalności, nie związanej z normalną eksploatacją portu, na wodach w obszarze odpowiedzialności kapitanatu.

2. Zakaz wymieniony w ust. 1 pkt 6 nie dotyczy przypadków zastrzeżonych w § 77 oraz wydobywania przez przeładowcę towarów utraconych podczas przeładunku.

3. Dokonywanie połowów oraz wystawianie sprzętu rybackiego dozwolone jest w odległości nie mniejszej niż 150 m od granic toru wodnego, redy lub kotwiczowiska, o ile przepisy szczegółowe części II zarządzenia nie stanowią inaczej.

§ 99. 1. Wzdłuż nabrzeży, pomostów lub innych budowli hydrotechnicznych graniczących z akwenami, użytkownik obowiązany jest rozmieścić sprzęt ratunkowy w postaci bosaków i kół ratunkowych z rzutką o długości co najmniej 30 m. Sprzęt ten powinien być rozmieszczony w odstępach nie większych niż 200 m w sposób umożliwiający natychmiastowe jego użycie, sprawny technicznie, a w porze nocnej wystarczająco oświetlony.

2. Użytkownicy obowiązani są sporządzić plan rozmieszczenia sprzętu ratunkowego oraz przedstawić go Kapitanowi Portu do zatwierdzenia.

3. Kapitan Portu może zwolnić użytkownika od obowiązku wynikającego z ust. 1, o ile budowla hydrotechniczna jest wyposażona w urządzenia zabezpieczające przed wpadnięciem do wody.

§ 100. 1. Użytkownik obowiązany jest zgłosić Kapitanowi Portu termin rozpoczęcia robót hydrotechnicznych z 14-dniowym wyprzedzeniem.

2. Użytkownik nabrzeży portowych oddając je do eksploatacji powinien posiadać:

- 1) atest czystości dna wystawiony przez nurka, stwierdzający, że pas dna o szerokości 50 m wzdłuż całego nabrzeża i umocniony pas dna został sprawdzony i nie znajdują się na nim żadne przeszkody nawigacyjne;
- 2) plan batymetryczny w skali 1:1000 zaakceptowany przez Urząd Morski w Gdyni lub Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej;
- 3) badanie sonarowe stwierdzające, że w pasie od osi toru do nabrzeża lub krawędzi umocnienia dna na całej jego długości nie ma przeszkód podwodnych;
- 4) świadectwo rodzaju i stanu technicznego polerów cumowniczych.

3. Użytkownik nabrzeża obowiązany jest wykonywać okresowe pomiary batymetryczne i badania czystości dna akwenów przylegających do nabrzeży i przystani portowych niezbędne do ich bieżącej eksploatacji. Częstotliwość i zakres pomiarów batymetrycznych i badań określają odrębne przepisy.

4. Kapitan Portu może zobowiązać użytkownika do przeprowadzenia prac, o których mowa w ust. 3, ze zwiększoną częstotliwością i w większym zakresie niż to wynika z odrębnych przepisów, o ile tego będą wymagały względy bezpieczeństwa żeglugi.

5. Użytkownicy nabrzeża obowiązani są do utrzymania w należyтым stanie urządzeń cumowniczych, odbojowych oraz porządku na nabrzeżach i przystaniach przez siebie eksploatowanych, w tym odśnieżania i odladzania. Wszelkie usterki w tym względzie powinny być usuwane bezzwłocznie. Na żądanie kapitanatu portu użytkownicy obowiązani są przedstawić atesty okresowego badania wytrzymałości urządzeń cumowniczych i odbojowych.

CZĘŚĆ II.

PRZEPISY DODATKOWE

Rozdział I.

Przepisy dodatkowe dla portu Gdańsk

§ 101. 1. Statki powinny poruszać się z bezpieczną prędkością, zgodnie z "m.p.z.z.m", nie większą niż:

- 1) na redzie - 7 węzłów;
- 2) na Motławie od Haka Polskiego począwszy w górę rzeki - 4 węzły;
- 3) na pozostałych akwenach portowych:
 - a) dla statków o długości poniżej 50 m i zanurzeniu nie przekraczającym 3,0 m - 7 węzłów;
 - b) dla innych statków - 6 węzłów;
 - c) dla zespołów holowniczych - 4 węzły.

2. Ograniczenia szybkości określone w ust. 1 nie mają zastosowania do statków służby państwowej w czasie wykonywania zadań statutowych.

3. Kapitan Portu może wyrazić zgodę statkom na przekroczenie ustalonych szybkości, jeżeli jest to konieczne dla wykonania prawidłowych manewrów lub jeżeli taka konieczność wynika ze szczególnych właściwości technicznych statku, określając jednocześnie akweny, na których statek może się poruszać z większą szybkością.

§ 102. 1. Kanałem roboczym kapitanatu portu Gdańsk jest kanał 14 VHF.

2. Wszystkie statki wchodzące/wychodzące na akwen Wisły Śmiałej oraz do przystani Sopot Molo obowiązane są do uzyskania zgody kapitanatu portu.

3. Z uzyskania zgody kapitanatu portu na wejście/wyjście statku zwolnione są holowniki i statki pilotowe zajęte czynnościami z wprowadzaniem i wyprowadzaniem statków.

§ 103. 1. Poruszanie się statków sportowych w porcie Gdańsk od wejścia głównego do mostu Zielonego, Stągiewnego, Kolejowego oraz w Porcie Północnym jest dopuszczalne po uzyskaniu zgody Służby Dyżurnej kapitanatu portu. Zgodę na wejście/wyjście można uzyskać drogą radiową na kanale 14 UKF lub telefonicznie.

2. Zgodę na poruszanie się jednostek pod żaglami mogą uzyskać wyłącznie statki wyposażone w UKF - kanał 14.

§ 104. 1. W porcie Gdańsk statki obowiązane są korzystać z asysty holowniczej jak następuje:

1) W Nowym Porcie

a) jednego holownika:

- statki o długości od 85 m , do 120 m albo o zanurzeniu większym niż 6 m,
- statki o długości od 70 m albo o zanurzeniu większym niż 5 m jeżeli poruszają się w części portu obejmującej Leniwkę od Haka Polskiego do Mostu Siennickiego,
- statki o długości od 70 m wchodzące lub wychodzące do/z Basenu Ostrawica IV,
- statki o długości od 65 m albo o zanurzeniu większym niż 3,5 m. jeżeli poruszają się w części portu obejmującej Starą Motławę do mostu przy Zielonej Bramie,
- zbiornikowce o długości od 70 m do 100 m włącznie, przewożące ładunki ropopochodne, chemiczne lub gazy ciekłe luzem bądź nieodgazowane po ich przewozie,
- statki wchodzące lub wychodzące do/z basenu Władysława IV, powinny posługiwać się pomocą holowniczą wynikającą z przepisów dodatkowych powiększoną o jeden holownik.

b) dwóch holowników:

- statki o długości powyżej 120 m do 160 m,
- zbiornikowce o długości powyżej 100 m do 140 m przewożące ładunki ropopochodne, chemiczne lub gazy ciekłe luzem, bądź nieodgazowane po ich przewozie,

c) trzech holowników:

- statki o długości powyżej 160 m do 200 m,
- zbiornikowce o długości powyżej 140 m do 180 m, przewożące ładunki ropopochodne, chemiczne lub gazy ciekłe luzem, bądź nieodgazowane po ich przewozie,

d) czterech holowników:

- statki o długości powyżej 200 m,
- zbiornikowce o długości powyżej 180 m przewożące ładunki ropopochodne, chemiczne lub gazy ciekłe luzem, nieodgazowane po ich przewozie,

2) W Porcie Północnym

a) jednego holownika:

- statki o długości od 90 m do 130 m,
- zbiornikowce o długości od 70 m do 110 m przewożące ładunki ropopochodne, chemiczne lub gazy ciekłe luzem bądź nieodgazowane po ich przewozie,
- statki o mniejszej długości lub mniejszym zanurzeniu niż określone w lit. a na polecenie Kapitana Portu.

b) dwóch holowników:

- statki o długości powyżej 130 m do -180 m,
- zbiornikowce o długości powyżej 110 m do 160 m przewożące ładunki ropopochodne, chemiczne lub gazy ciekłe luzem bądź nieodgazowane po ich przewozie,

c) trzech holowników:

- statki o długości powyżej 180 m do 240 m,
- zbiornikowce o długości powyżej 160 m do 220 m przewożące ładunki ropopochodne, chemiczne lub gazy ciekłe luzem bądź nieodgazowane po ich przewozie,

d) czterech holowników:

- statki o długości powyżej 240m,

- zbiornikowce o długości powyżej 220 m przewożące ładunki ropopochodne, chemiczne lub gazy ciekłe luzem bądź nieodgazowane po ich przewozie.

2. Zbiornikowce po przewozie ładunków ropopochodnych lub gazów ciekłych luzem, uznaje się za odgazowane wyłącznie na podstawie certyfikatu / świadectwa wydanego przez niezależnego eksperta. Certyfikat/ świadectwo jest ważne przez 24 godziny.

§ 105. 1. Statki bez własnego napędu obowiązane są korzystać z asysty holowniczej:

1) w Nowym Porcie:

a) jednego holownika:

- statki o długości do 50 m włącznie, holowanie wyłącznie przy burcie,

b) dwóch holowników:

- statki o długości powyżej 50 m do 120 m ,

c) o jeden holownik więcej niż wskazano w § 104 ust 1 lit. b, c, d.

2) w Porcie Północnym:

a) jednego holownika:

- statki o długości do 50 m , holowanie wyłącznie przy burcie,

b) dwóch holowników:

- statki o długości powyżej 50 m do 130 m .

c) o jeden holownik więcej niż ustalono w § 104 pkt 2 lit. b, c, d.

2. Ilość holowników i niezbędne warunki holowania dla statków trudnych do manewrowania określa każdorazowo Kapitan Portu.

§ 106. Ilość holowników i niezbędne warunki holowania dla statków uszkodzonych i nietypowych (wraki), duże pontony, doki itp. ustala każdorazowo Kapitan Portu.

§ 107. 1. Statki, które ze względu na swoją wielkość, dla bezpiecznego wejścia/wyjścia do/z portu, powinny być holowane na torach podejściowych, mogą być wprowadzane (wyprowadzane z portu), wyłącznie wtedy, gdy stan morza pozwala na pracę holowników na holach. Powyższy przepis obowiązuje na wodach Gdańska, Nowego Portu i Portu Północnego.

2. Statki o długości od 70 m. przewożące ładunki w klasie 1 Kodu IMDG oraz wszelkie ładunki ropopochodne lub gazy ciekłe luzem lub nieodgazowane po ich przewozie zobowiązane są do korzystania na torach podejściowych i wodach wewnątrz portowych z efektywnej pomocy nie mniej niż jednego holownika uwiązanego na holu.

3. Dopuszcza się możliwość rzucenia holu podczas wykonywania manewru cumowania, o ile kapitan i pilot uznają ten manewr za bezpieczny i poprawiający warunki cumowania jednostki.

§ 108. Jednostkom cumującym do nabrzeży, przy których występują ograniczenia bezpiecznego manewrowania Kapitan Portu może nakazać posłużenie się większą ilością holowników niż określono w zarządzeniu. Ze względu na bezpieczeństwo w porcie, Kapitan Portu może nakazać posłużenie się pomocą holowniczą statkom o długości innej niż określono w § 104.

§ 109. Statki zobowiązane do korzystania z pomocy holowników powinny cumować (odcumować) od nabrzeży równoległe przy ograniczeniu używania własnych środków napędu.

§ 110. 1. Przy cumowaniu statku o długości 130 m lub większej oraz o długości 85 m lub większej przy sile wiatru ponad 5° B należy użyć motorówki cumowniczej. Właściwości motorówki

2. Przy cumowaniu (odcumowaniu) do dalb należy używać motorówki cumowniczej bez względu na długość statku i siłę wiatru.

3. W przypadkach uzasadnionych względami bezpieczeństwa żeglugi ilość cumowników i motorówek cumowniczych ustala Kapitan Portu.

§ 111. 1. Do portu Gdańsk mogą wchodzić statki o niżej podanych gabarytach:

- 1) do Nowego Portu - statki o długości do 225 m (włącznie) i zanurzeniu do 10,20 m przy średnim stanie wody;
- 2) do Portu Północnego z wyłączeniem stanowiska "T" oraz stanowiska głębokowodnego DCT statki o długości do 300 m i zanurzeniu do 15,0 m przy średnim stanie wody;
- 3) przy stanowisku "T" mogą być obsługiwane statki o długości do 350 m włącznie i zanurzeniu do 15,0 m przy średnim stanie wody, na warunkach określonych w „Atlasie Dopuszczalnych Zanurzeń”;
- 4) na stanowisku głębokowodnym na terminalu DCT mogą być obsługiwane statki o długości do 400 m i zanurzeniu do 14,5 m, przy średnim stanie wody, na warunkach określonych w „Atlasie Dopuszczalnych Zanurzeń”;
- 5) nietypowe jednostki pływające, (typu wieże wiertnicze, duże pontony i podobne), których szerokość, wysokość lub konstrukcja utrudnia manewrowanie w porcie, są traktowane jako jednostki ponadgabarytowe.

2. Wprowadzanie/wyprowadzenie statków o gabarytach większych niż określono w ust. 1 pkt 1 - 4 oraz określonych w ust.1 pkt.5, może w uzasadnionych przypadkach nastąpić za zgodą i na warunkach określonych przez Kapitana Portu. Powyższe warunki obowiązują w trakcie wszystkich zmian miejsca postoju podczas pobytu w porcie. Maksymalna długość jednostki ponadgabarytowej obsługiwanej w Gdańsku Nowym Porcie, nie może przekraczać 280 m.

3. W przypadku wprowadzenia/wyprowadzenia statków o gabarytach większych niż określono w ust. 1 pkt 1 – 4 oraz określonych w ust.1 pkt.5, , Kapitan Portu może nakazać usunięcie statków zacumowanych przy nabrzeżu na trasie holowania na koszt zainteresowanego.

§ 112. Ustalenia zawarte w "Atlasie dopuszczalnych zanurzeń" łącznie z poprawkami wprowadzonymi przez Kapitana Portu są obowiązujące. Ze względu na bezpieczeństwo ruchu w porcie, Kapitan Portu może odstąpić od zawartych w "Atlasie dopuszczalnych zanurzeń" ograniczeń, o ile uzna, że nie zagraża to bezpieczeństwu żeglugi.

§ 113. Instrukcje bezpiecznej obsługi obowiązujące na bazach przeładunkowych powinny być przestrzegane, a ustalenia wynikające z list kontrolnych: ład-statek, statek-ład w pełni realizowane.

§ 114. 1. Do korzystania z usług pilota zobowiązane są statki o długości 50 m i większej z wyłączeniem akwenu określonego w § 115.

2. Zbiornikowce o długości przekraczającej 200 m lub zanurzeniu większym niż 13 m przewożące ładunki ropopochodne, chemiczne lub gazy ciekłe luzem obowiązane są do korzystania z usług 2 pilotów.

3. Kapitan Portu może odstąpić od powyższego wymogu, o ile oceni że nie zagraża to bezpieczeństwu w porcie i środowisku morskemu.

§ 115. 1. Do korzystania z usług pilota w ujściu Wisły Śmiałej (Górki Zachodnie) i na akwenu Martwej Wisły zobowiązane są wszystkie statki o długości 40 m i większej.

2. Zespoły holownicze mające zamiar uprawiać żeglugę na akwenu, o którym mowa w ust. 1, mogą to czynić po uzyskaniu zgody Kapitana Portu.

§ 116. 1. Statki wchodzące do Gdańska-Nowego Portu winny być obsadzone przez pilota w odległości 0,4 Mm na SW od pławy NP.

2. Statki wchodzące do Portu Północnego winny być obsadzone przez pilota w odległości 0,4 Mm na W od pławy PP.

3. Statki wychodzące z portu powinny zdawać pilota odpowiednio w miejscach określonych w ust. 1. lub ust. 2.

4. Kapitan Portu może odstąpić od zasad określonych w ust. 1-3., o ile uzna że nie zagraża to bezpieczeństwu żeglugi.

§ 117. 1. W porcie Gdańsk zabrania się cumowania burta w burtę statków i pływających urządzeń portowych bez zgody Kapitana Portu.

2. W przypadkach uzasadnionych bezpieczeństwem żeglugi lub porządkiem portowym Kapitan Portu może nakazać usunięcie jednostki cumującej do burty innej jednostki na koszt cumującego do burty.

§ 118. Zaopatrywanie jednostek w paliwo napędowe (bunkrowanie) na obszarze redy bez uzyskania każdorazowo zgody Kapitana Portu jest zabronione.

Rozdział II.

Przepisy dodatkowe dla portu Gdynia

§ 119. 1. Statki powinny poruszać się z bezpieczną prędkością, zgodnie z "m.p.z.z.m.", nie większą jednak niż:

- 1) 10 węzłów na redzie;
- 2) 6 węzłów w porcie.

2. Kapitan Portu może wyrazić zgodę statkom na przekroczenie szybkości ustalonych w ust. 1, jeżeli jest to konieczne dla wykonywania prawidłowych manewrów lub jeżeli taka konieczność wynika ze szczególnych właściwości manewrowych statków.

3. Ograniczenia szybkości określone w ust. 1 nie mają zastosowania do statków służby państwowej w czasie wykonywania zadań statutowych.

§ 120. 1. Kanałem roboczym kapitanatu portu Gdynia jest kanał 12 VHF.

2. Z uzyskania zgody kapitanatu portu na wejście/wyjście statku zwolnione są holowniki i statki pilotowe zajęte czynnościami z wprowadzaniem i wyprowadzaniem statków oraz statki sportowe wchodzące i wychodzące do/z Basenu Żeglarskiego.

§ 121. 1. Poruszanie się statków sportowych po akwenach portu Gdynia jest dopuszczalne po uzgodnieniu z kapitanem portu.

2. Jednostki sportowe poruszające się po akwenach portowych winny posiadać napęd mechaniczny w pogotowiu i stałą łączność radiową (kanał 12 UKF) chyba, że polecenia kapitanatu portu stanowią inaczej.

3. Statki o pojemności brutto powyżej 200 poruszające się po redzie portu powinny utrzymywać minimalną odległość od falochronów 500 m, a statki o pojemności brutto 200 i poniżej odległość - 200 m.

§ 122. Zabrania się cumowania burta w burtę statków i pływających urządzeń portowych przy:

- 1) Nabrzeżu Fińskim;
- 2) Nabrzeżu Polskim - odcinek 250 m, licząc od Nabrzeża Fińskiego do pachola Nr 14;
- 3) w Basenie Nr V na przeciwległych nabrzeżach;
- 4) nabrzeżach Południowym i Gościnnym w Stoczni Marynarki Wojennej;
- 5) nabrzeżach Islandzkim i Wendy;
- 6) Nabrzeżu Bramowym.

§ 123. Ruch statków o długości powyżej 150 m w Kanale Południowym dopuszczalny jest przy spełnieniu następujących warunków:

- 1) siła wiatru: z kierunków W do 5°B (włącznie), z kierunków E do 3°B (włącznie);
- 2) przy nabrzeżach Wendy i Islandzkim nie mogą stać jednostki o szerokości większej niż 10 m;
- 3) przy wyprowadzaniu / wprowadzaniu statków do Nabrzeża Śląskiego powinien być wolny odcinek Nabrzeża Wendy na długości 100 m licząc od narożnika z nabrzeżem Śląskim.

§ 124. Każdorazowo należy uzgodnić z kapitanem portu warunki manewrowania dla statków:

- 1) o długości większej niż 200 m;
- 2) wychodzących na próby morskie;
- 3) wchodzących do / wychodzących z doków;
- 4) z uszkodzonymi kadłubami;
- 5) nietypowych obiektów pływających takich jak: wraki, duże pontony, doki pływające.

§ 125. Ogranicza się wielkość statków cumujących do nabrzeży Śląskiego i Angielskiego w Basenie II do 250 m długości i 35 m szerokości.

§ 126. Postój statków przy falochronie głównym jest zabroniony z wyjątkiem stanowiska B.P.P., przy którym mogą cumować statki o długości od 100 m do 210 m.

§ 127. Urządzenia połowowe mogą być ustawiane w odległości nie mniejszej niż 500 m od północnej granicy redy portu, oraz nie mniejszej niż 150 m od pozostałych granic.

§ 128. 1. Statki wchodzące / wychodzące do / z portu Gdynia obowiązane są korzystać z pomocy co najmniej:

1) jednego holownika:

- a) statki o długości od 90 m do 130 m,
- b) statki wymienione w § 17 o długości od 70 m do 110 m,
- c) statki bez napędu do długości 50 m,

2) dwóch holowników:

- a) statki o długości powyżej 130 m do 170 m,
- b) statki wymienione w § 17 o długości powyżej 110 m do 150 m,
- c) statki i urządzenia pływające bez własnego napędu i trudne do manewrowania o długości powyżej 50 m do 130 m.

3) trzech holowników:

- a) statki o długości powyżej 170 m,
- b) statki i urządzenia pływające bez własnego napędu o długości powyżej 130 m,
- c) statki wymienione w § 17 o długości większej niż 150 m.

2. Ilość holowników oraz warunki bezpiecznego holowania przy wprowadzaniu /wyprowadzaniu do/ z portu nietypowych obiektów pływających (wraki, duże pontony, doki itp.) oraz statków z uszkodzonymi kadłubami każdorazowo ustala Kapitan Portu.

3. Statki zobowiązane do korzystania z pomocy holowników powinny cumować / odcumować do /od nabrzeża równoległe przy ograniczeniu używania własnych środków napędowych.

§ 129. 1. Do korzystania z usług pilota zobowiązane są statki o długości 60 m i większej.

2. Statki z ładunkiem niebezpiecznym lub statki o zanurzeniu większym niż 9 m winny być obsadzone przez pilota przy pławie GD lub na właściwym kotwiczowisku.

3. Statki o mniejszym zanurzeniu winny być obsadzone najpóźniej na torze podejściowym przed bramką G-1 - G-2.

4. Obsadzanie statku przez pilota w miejscach innych niż określono w ust. 1 i 2 wymaga zgody Kapitana Portu.

5. Pilot może zejść ze statku wychodzącego z portu po minięciu bramki G-1 - G-2.

6. Wcześniejsze zejście pilota uzasadnione aktualnym stanem pogody może nastąpić za zgodą Kapitana Portu i kapitana statku pilotowanego.

§ 130. 1. Przy cumowaniu / odcumowaniu do dałb lub beczek cumowniczych należy używać motorówki cumowniczej.

2. Decyzja o użyciu motorówki cumowniczej przy cumowaniu statków do nabrzeży i innych urządzeń portowych należy do kapitana / kierownika statku lub pilota.

§ 131. 1. Na urządzeniach lądowych i wodnych, wymagających ochrony w związku z ruchem statków, stosuje się sygnały ostrzegawcze:

- 1) w nocy: czerwone światło,

2) w dzień: czerwony walec.

2. O zastosowaniu sygnałów, o których mowa w ust. 1, należy powiadomić kapitanat portu.

§ 132. 1. Basen Żeglarski jest dostępny dla jednostek sportowych o długości do 20 m i zanurzeniu do 3,2 m przy średnim stanie wody.

2. Statki sportowe w żegludze krajowej zobowiązane są przed każdym wyjściem i natychmiast po każdym wejściu do portu powiadomić Marinę Gdynia.

§ 133. Ustalenia zawarte w "Atlasie Dopuszczalnych Zanurzeń" łącznie z poprawkami wprowadzonymi przez Kapitana Portu są obowiązujące. Kapitan Portu może odstąpić od zawartych w "Atlasie Dopuszczalnych Zanurzeń" ograniczeń, o ile uzna że nie zagraża to bezpieczeństwu żeglugi.

Rozdział III.

Przepisy dodatkowe dla portu Elbląg i portów Zalewu Wiślanego

§ 134. 1. Wielkość statków wchodzących do portu Elbląg nie może przekraczać 85 m długości i 2 m zanurzenia. Podana wielkość zanurzenia odnosi się do średniego stanu wody i może ulec czasowym ograniczeniom.

2. Kapitan Portu, w przypadkach nie zagrażających bezpieczeństwu, może zezwolić na wejście do portu statkom o parametrach większych niż określone w ust. 1.

§ 135. 1. Statki powinny poruszać się z szybkością bezpieczną, nie większą niż:

1) na rzece Elbląg od prawego światła wejściowego /latarnia zielona/, do mijanki Batorowo (6,0 km) - 4 węzły;

2) na pozostałym odcinku rzeki do 17,0 km

a) statki obsługi portowej - 4 węzły,

b) inne statki i zespoły holownicze - 3 węzły.

2. Ograniczenia szybkości określone w ust. 1 nie mają zastosowania do statków służby państwowej w czasie wykonywania zadań statutowych.

3. Kapitanat portu może zezwolić statkom na przekroczenie szybkości, o której mowa w ust. 1, jeżeli jest to konieczne dla wykonania prawidłowych manewrów lub jeżeli taka konieczność wynika ze szczególnych właściwości technicznych statku.

4. Przy mijaniu stacji pomp, kolektorów zrzutowych oczyszczalni miejskiej oraz punktów poboru wody, statki powinny poruszać się z prędkością minimalną, gwarantującą możliwość prawidłowego sterowania.

5. Kapitan Portu może nakazać ograniczenie szybkości, której mowa w ust. 1, w przypadkach szczególnych celem zapewnienia bezpieczeństwa w porcie.

§ 136. 1. Statki podążające do Portu Elbląg po minięciu stawy "ELBLĄG" powinny nawiązać łączność z kapitanatem portu na kanale 10 UKF celem uzyskania zezwolenia na wejście na rzekę Elbląg.

2. Statki wchodzące do portu z Zalewu Wiślanego i wychodzące na Zalew Wiślany obowiązane są meldować do kapitanatu portu trawers prawego i lewego światła wejściowego (PGW, LGW), mijanki Batorowo i przejście mostu pontonowego w Nowakowie.

3. Żegluga na rzece Elbląg (od PGW do Jeziora Dróżno) jest dopuszczalna wyłącznie w porze dziennej.

4. Maksymalna ilość jednostek wchodzących lub wychodzących w konwoju - dwie. W szczególnych przypadkach Kapitan Portu w zależności od warunków pogodowych i sytuacji żeglugowych (siła i kierunek wiatru, stan wody, wielkości i zdolności manewrowe jednostki) może zmienić tę ilość.

5. Statek nie może opuścić portu bez zgody Kapitana Portu.

6. Postanowienia ust. 1, 2 nie dotyczą:

1) statków pilotowych i holowników wykonujących czynności związane z wprowadzeniem i wyprowadzeniem statków;

2) statków sportowych.

7. Statki sportowe poruszające się po akwenu portowym powinny posiadać napęd mechaniczny i stałą łączność radiową na kanale 71 UKF, chyba że polecenia kapitanatu portu stanowią inaczej.

8. Statki sportowe poruszające się po akwenu portowym mają obowiązek ustąpienia drogi statkom wchodzącym / wychodzącym do/ z portu Elbląg.

9. Kluby żeglarstwa morskiego obowiązane są prowadzić rejestry wejść i wyjść statków sportowych i udostępnić je na żądanie funkcjonariuszy kapitanatu portu.

§ 137. 1. Statki wchodzące do portu od strony Kanału Jagiellońskiego mają obowiązek zgłoszenia się przed wejściem na rzekę Elbląg do kapitanatu portu w celu uzyskania zezwolenia na wejście. Kapitanat portu udziela zezwolenia drogą radiową na kanale 71 UKF.

2. Statki wychodzące z portu przez Kanał Jagielloński obowiązane są również zameldować moment wejścia do kanału.

§ 138. 1. Ustala się następujące miejsca mijania statków wchodzących i wychodzących na rzece Elbląg:

- 1) mijanka na 6 km rzeki Elbląg na wysokości nabrzeża w Batorowie;
- 2) obrotnica na 12,5 km rzeki Elbląg, (na wysokości wejścia do Kanału Jagiellońskiego);
- 3) obrotnica na 14 km rzeki Elbląg.

2. Statki zbliżające się do mostu pontonowego w Nowakowie obowiązane są nawigować ze szczególną ostrożnością.

§ 139. 1. Statki wchodzące do portu z Zalewu Wiślanego zobowiązane do korzystania z usług pilota obsadzone są przez pilota przy pławie 6/ELB.

2. Pilot może zejść ze statku wychodzącego z portu po minięciu prawej główki wejściowej (PGW-latarnia zielona).

3. W uzasadnionych przypadkach spowodowanych przez warunki pogodowe, kapitanat portu może wyznaczyć inne miejsce obsadzenia statku przez pilota i jego zejścia ze statku.

4. Zasady korzystania z usług pilota określają odrębne przepisy.

§ 140. 1. Statki wchodzące/wychodzące do/z portu Elbląg o długości powyżej 70 m obowiązane są korzystać z pomocy holownika.

2. . Przy wprowadzaniu i wyprowadzaniu nietypowych obiektów pływających (duże pontony z ładunkami ponadgabarytowymi, statki uszkodzone) ilość holowników i sposób asysty holowniczej każdorazowo określa Kapitan Portu.

§ 141. 1. Zabrania się cumowania burta w burtę więcej niż dwóch statków bez zgody Kapitana Portu.

2. Statki cumujące w porcie mogą o własnych siłach przeciągać się wzdłuż nabrzeża na odległość nie większą niż długość statku.

3. W przypadku, gdy nie zagraża to bezpieczeństwu , kapitanat portu może zezwolić na cumowanie statków do dalb na obrotnicy portowej (14 km rzeki).

4. Postój statków poza wyznaczonymi miejscami cumowania jest zabroniony.

Rozdział IV.

Przepisy dodatkowe dla portu Władysławowo

§ 142. Pod pojęciem "kotwiczowisko" Władysławowo należy rozumieć akwen o promieniu 1 Mm zatoczony z głowicy falochronu północnego portu Władysławowo na "W" od zachodniej krawędzi toru podejścia do portu.

§ 143. 1. Wielkość statków wchodzących do portu Władysławowo nie może przekraczać 70 m długości i 4 m zanurzenia. Podana wielkość zanurzenia odnosi się do średniego stanu wody i może ulec czasowym ograniczeniom.

2. Kapitan Portu, w przypadkach uzasadnionych bezpieczeństwem manewrowania , może, po wskazaniu szczegółowych warunków wykonania manewrów, zezwolić na wejście do portu statkom o parametrach większych niż określonym w ust. 1.

3. Pilotaż odbywa się w porze dziennej od świtu do zmierzchu (po zmierzchu wymaga zgody kapitana portu). Statki awizowane do Władysławowa powinny podać ETA do kapitanatu i właściwej stacji pilotowej na 24 godziny przed przybyciem na redę. Zgłaszanie zapotrzebowania na pilota składa się drogą radiową lub telefoniczną na dwie godziny przed planowanym przybyciem na redę. W trudnych warunkach hydrometeorologicznych pilotowanie może być prowadzone z jednostki pilotowej za zgodą Kapitana Portu.

4. Kapitan Portu może zwolnić kapitana statku z obowiązku korzystania z usług pilota, w przypadku, gdy kapitan statku legitymuje się co najmniej pięciokrotnym wejściem do portu, w asyście pilota.

§ 144. 1. Do portu Władysławowo statek nie może wejść/wyjść bez zezwolenia kapitanatu portu wydanego za pomocą radiowych środków łączności UKF- kanał 10.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy jednostek nie posiadających radiowych środków łączności przypisanych w wyposażeniu, wówczas ma zastosowanie § 62 ust. 2 przepisów portowych.

3. Wszystkie jednostki pływające "w drodze" znajdujące się na akwenu portu i kotwicowiska posiadające na wyposażeniu radiotelefony UKF powinny prowadzić stały nasłuch na kanale 10.

4. Kutry rybackie oraz inne jednostki pływające stale bazujące w porcie Władysławowo powinny zajmować wyznaczone miejsca na postój zgodnie z planem postoju opracowanym przez użytkownika portu uzgodnionego z kapitanatem portu.

5. Przy rejestracji statku na port macierzysty Władysławowo, jego właściciel powinien uzyskać akceptację Kapitana Portu.

6. O imprezach odbywających się w granicach portu i przystani rybackich znajdujących się we właściwości terytorialnej kapitanatu Władysławowo organizator winien zawiadomić Kapitana Portu i uzyskać jego akceptację.

7. Przed wyjściem kutra łodzi rybackiej kapitan (kierownik) łodzi rybackiej obowiązany jest złożyć zgłoszenie wyjścia ze wskazaniem rejonu przewidzianego połowu, ilości załogi przewidywanego czasu powrotu do portu, a przy zmianie portu planowanego zejścia obowiązany jest powiadomić służbę dyżurną bosmanatu.

Rozdział V.

Przepisy dodatkowe dla Portu Hel i Portu Jastarnia

§ 145. Statki wchodzące/wychodzące z portu Hel i z portu Jastarnia są obowiązane do uzyskania zgody Kapitana Portu. Dyżur całodobowy pełnią: bosmanat portu Hel (UKF kanał 10) i bosmanat portu Jastarnia (UKF-kanał-10).

§ 146. Do portu Hel mogą wchodzić statki, których długość nie przekracza 80 m i zanurzenia 6,0 m. Warunki te mają zastosowanie, gdy występuje średni stan wody. Do portu Jastarnia mogą wchodzić statki, których długość nie przekracza 60 m i zanurzenia 3,8 m w warunkach, gdy w porcie występuje średni stan wody.

§ 147. Dla statków o długości całkowitej większej niż 50 m pilotaż jest obowiązkowy. Pozostałe warunki wejścia związane z bezpieczeństwem żeglugi określa Kapitan Portu.

§ 148. Na torze podejściowym, w porcie Hel i w porcie Jastarnia oraz Przystani Morskiej Kuźnica statki są obowiązane poruszać się z bezpieczną prędkością, nie większą niż 5 węzłów.

§ 149. Z zastrzeżeniem postanowień § 150 i § 151, w porcie Hel i w porcie Jastarnia obowiązuje zakaz używania sterów strumieniowych oraz przeprowadzania prób na uwięzi.

§ 150. Kapitan Portu może wydać zgodę na użycie sterów strumieniowych, jeśli jest to uzasadnione względami bezpiecznego manewrowania i cumowania.

§ 151. Wyłącznie za zgodą Kapitana Portu mogą być przeprowadzone próby na uwięzi na wniosek właściciela nabrzeża.

CZEŚĆ III.
PRZEPISY KOŃCOWE

§ 152. Traci moc zarządzenie porządkowe Nr 12 Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni z dnia 14 czerwca 2005 r. Przepisy portowe (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego Nr 69, poz. 1312 z 2006 r. Nr 1, poz. 5, Nr 108, poz. 2227 z 2007 r. Nr 90, poz. 1416, Nr 129, poz. 2332 z 2008 r. Nr 24, poz. 728 z 2011 r. Nr 8 poz. 228, Dz. Urz. Woj. Warmińsko-Mazurskiego Nr 78, poz. 1100, Nr 217, poz. 2373 z 2006 r. Nr 140, poz. 2117 z 2007 r. Nr 59, poz. 981, Nr 115, poz. 1643 z 2008 r. Nr 12, poz. 327 z 2011 r. Nr 1, poz. 1).

§ 153. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dziennikach Urzędowych Województwa Pomorskiego i Warmińsko-Mazurskiego.

Dyrektor Urzędu Morskiego
w Gdyni

dr inż. kpt.
ż.w. Andrzej Królikowski